

R O M Â N I A
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
Secția Penală

Decizia nr. 123/A/2015

Ședința publică din 08 aprilie 2015

Decizia nr. 123/A/2015

Asupra apelului penal de față ;

În baza lucrărilor din dosar, constată următoarele :

Prin sentința penală nr. 230 din 15 mai 2013 pronunțată de Curtea de Apel București, secția I penală, în Dosarul nr. x/2/2011 s-a dispus, în baza art. 11 pct. 2 lit. a) raportat la art. 10 lit. a) C. proc. pen. achitarea inculpatului A. pentru săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 254 alin. (1) raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 41 alin. (2) C. pen.

În baza art. 11 pct. 2 lit. a) raportat la art. 10 lit. b) C. proc. pen. a fost achitat inculpatul A. pentru săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 290 alin. (1) C. pen. raportat la art. 17 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 78/2000.

În baza art. 11 pct. 2 lit. a) raportat la art. 10 lit. a) C. proc. pen. a fost achitat inculpatul B. pentru săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 255 alin. (1) C. pen. raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 41 alin. (2) C. pen.

În baza art. 11 pct. 2 lit. a) raportat la art. 10 lit. a) C. proc. pen. a fost achitat inculpatul C. pentru săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 26 raportat la art. 255 alin. (1) C. pen. raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000.

În baza art. 11 pct. 2 lit. a) raportat la art. 10 lit. a) C. proc. pen. a fost achitat inculpatul C. pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art. 26 raportat la art. 254 alin. (1) raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000.

În baza art. 11 pct. 2 lit. a) raportat la art. 10 lit. a) C. proc. pen. a fost achitat inculpatul D. pentru săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 26 raportat la art. 255 alin. (1) raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000 cu aplicarea art. 41 alin. (2) C. pen.

În baza art. 11 pct. 2 lit. a) raportat la art. 10 lit. a) C. proc. pen. a fost achitat inculpatul D. pentru săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 26 raportat la art. 254 alin. (1) C. pen. raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000 cu aplicarea art. 41 alin. (2) C. pen.

În baza art. 11 pct. 2 lit. a) raportat la art. 10 lit. b) C. proc. pen. a fost achitat inculpatul E. pentru săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 25 raportat la art. 290 alin. (1) C. proc. pen. raportat la art. 17 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 78/2000.

În baza art. 11 pct. 2 lit. a) raportat la art. 10 lit. a) C. proc. pen. a fost achitat inculpatul E. pentru săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 264 alin. (1) C. pen. raportat la art. 17 alin. (1) lit. a) teza a II-a din Legea nr. 78/2000.

S-a dispus ridicarea sechestrului asigurator instituit prin Ordonanța nr. 150/P/2011 din 12 octombrie 2011.

S-a dispus ridicarea controlului judiciar instituit asupra inculpaților A., B., C. și D. prin Decizia penală nr. 4072 din 21 noiembrie 2011 a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Pentru a pronunța această sentință, Curtea a reținut următoarele:

Prin rechizitoriul întocmit la data de 18 octombrie 2011 de Parchetul de lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcției Naționale Anticorupție au fost trimiși în judecată inculpații:

- A. pentru săvârșirea infracțiunilor prev. de art. 254 alin. (1) raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 41 alin. (2) C. pen. și art. 290 alin. (1) C. pen. raportat la art. 17 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 78/2000;

- B. pentru săvârșirea infracțiunilor prev. de art. 255 alin. (1) raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000 cu aplicarea art. 41 alin. (2) C. pen.;

- D. pentru săvârșirea infracțiunilor prev. de art. 26 raportat la art. 255 alin. (1) C. pen. raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000 cu aplicarea art. 41 alin. (2) C. pen. și art. 26 raportat la art. 254 alin. (1) raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000

cu aplicarea art. 41 alin. (2) C. pen.;

- C. pentru săvârșirea infracțiunilor prev. de art. 26 raportat la art. 255 alin. (1) raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000 și art. 26 raportat la art. 254 alin. (1) C. pen. raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000 și,

- E. pentru săvârșirea infracțiunilor prev. de art. 25 raportat la art. 290 alin. (1) C. pen. raportat la art. 17 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 78/2000 și art. 264 alin. (1) C. pen. raportat la art. 17 alin. (1) lit. a) teza a II-a din Legea nr. 78/2000.

S-a reținut în actul de sesizare al instanței că la data de 21 mai 2011, inculpatul A. - președinte al M.M. din cadrul N.N. la acel moment - fiind în exercitarea atribuțiilor de serviciu ca supervizor la meciul de fotbal O.O. - P.P., din etapa ..., a ediției de Liga I 2010-2011, a primit de la inculpatul B., prin intermediul inculpaților D. și C. suma de 19.000 de euro în scopul delegării unor arbitrii agreați de echipa de fotbal O.O., la jocurile ediției de campionat 2011-2012. Cu aceeași ocazie inculpatul A. a beneficiat de transport gratuit cu elicopterul, închiriat de SC R.R. SA de la SC S.S. SRL Brașov, pe ruta București-Târgu-Mureș și retur, folos în valoare de aproximativ 3.000 euro oferit de inculpatul B. cu ajutorul inculpatului D.

La data de 20 mai 2011, cu o zi înainte de sosirea inculpatului A. în Târgu-Mureș, inculpatul B. i-a transmis martorului K., viceprimar al municipiului Târgu-Mureș, prin intermediul martorului R., director al SC R.R. SA, o cerere expresă de plată de către Primărie către societatea menționată a unei sume de „șase, șapte miliarde”. Confirmarea plății făcute vine în cuprinsul unei convorbiri telefonice din cursul aceleiași zile:

B.: Cât o plătit ăștia?

R.: Cinci șase sute. (vol. 1, filele 172-174).

De altfel, relațiile dintre autoritatea publică și SC R.R. SA sunt „mai speciale” în raport cu ceilalți agenți economici care se găsesc în raporturi contractuale cu Primăria Târgu-Mureș, poate în considerarea faptului că, pentru clubul de fotbal O.O., a cărui susținere financiară este asigurată din fonduri publice, inculpatul B. nu este un simplu spectator, așa cum a declarat în fața instanței de judecată a Tribunalului București, ci un sponsor important.

La dosarul cauzei există două contracte de împrumut cu titlu gratuit în care, SC R.R. SA are calitatea de împrumutator iar Asociația O.O. de beneficiar-împrumutat, obiectul acestora fiind sumele de 700.000 lei respectiv 200.000 lei, cu obligația din parte beneficiarului de a le restitui „în termen de 30 de zile de la data la care Clubul încasa sumele provenite din transferul oricăruia dintre jucători achiziționați, către un club terț din România sau străinătate”. Rezultă că, inculpatul B. avea un interes evident în ceea ce privește evoluția echipei de fotbal, în condițiile în care restituirea banilor împrumutați era condiționată de transferul jucătorilor achiziționați cu aceste sume (vol. 2, filele 218-227).

A mai reținut actul de acuzare că inculpatul B., în calitate de membru în Comitetul Executiv al N.N., își crease un puternic sistem de relaționare cu persoane influente din cadrul N.N., Ș.Ș. (fiul martorului J., T.T. îl are ca naș de cununie pe inculpatul B.) și M.M., prin intermediul cărora obținea informații nepublice, cum ar fi: aflarea numelui arbitrilor ce urma să fie delegat la meciurile echipei O.O. cu mult înainte ca acesta să fie cunoscut de publicul larg, problemele financiare ivite în cadrul Ș.Ș. din România.

Inculpatul B. susținea din punct de vedere financiar clubul de fotbal O.O., fiind interesat în recuperarea împrumuturilor acordate cât mai repede posibil, fiind dispus să solicite martorului D., ca o parte din banii primiți pentru drepturile de televizare să îi fie destinată.

Influența inculpatului B. asupra conducerii N.N. era cunoscută/exploatată de martorul K., care i-a cerut ajutorul în soluționarea cât mai rapidă a problemelor juridice pe care clubul le avea cu legitimarea jucătorului Ț.Ț.

Inculpatul A. îl considera pe inculpatul B., conform afirmațiilor acestuia din urmă, ca fiind, fratele său”.

În dimineața zilei de 21 mai 2011, la ora 09:22:35, inculpatul B. a luat legătura telefonic cu martorul G., director general la SC U.U. SRL Sighișoara, societate care are ca obiect de activitate schimbul valutar pentru persoane fizice, căruia i-a solicitat să îi aducă încă 21.000 de euro pe lângă cei 4.000 pe care îi primise anterior, urmând ca echivalentul în lei să fie achitat Juni după nunti”. Conform declarațiilor martorului, suma de 25.000 euro a fost remisă inculpatului B. în două tranșe, astfel în data de 20 mai 2011, 4.000 euro iar restul de 21.000 euro, în data de 21 mai 2011 și potrivit alegațiilor aceluiși martor „a fost un schimb valutar, ci un ajutor ce i-a fost restituit în ziua de luni, în lei” (vol. 1, filele 174-175, vol. 2, filele 1-8).

Potrivit datelor oficiale publicate pe site-ul ..., meciul de fotbal dintre echipele O.O. și P.P., din etapa ..., a fost programat

pentru data ..., ora 17:00, partidă la care inculpatul A. a participat în calitate oficială de supervisor, aspect probat de raportul de supervizare pe care l-a întocmit cu această ocazie și de dosarul cauzei (vol. 5, filele 49-51).

Conform procesului-verbal întocmit la data de 12 iulie 2011 și de dosarul cauzei (vol. 1, filele 248-250), inculpatul A. a participat pe durata întregului sezon competițional 2010- 2011 doar la două meciuri susținute de clubul de fotbal O.O., ambele pe teren propriu, niciodată la meciurile susținute în deplasare.

Regulamentul privind activitatea observatorilor de arbitri la jocurile din cadrul competițiilor interne, valabil pentru sezonul competițional 2010-2011 prevede la cap. IX - supervizarea organizării și desfășurării jocurilor oficiale -, articolul 27, următoarele:

Pct. 1 N.N. și Ș.Ș. pot delega la jocurile oficiale supervisorii. Delegarea acestora se face de regulă pentru jocurile de risc ridicat sau pentru cele care au o importanță deosebită privind promovarea, retrogradarea sau calificarea în cupele europene

Pct. 3 Delegarea supervisorilor se face de către președintele N.N., sau a președintelui Ș.Ș., telefonic, prin fax, sau e-mail.

Pct. 8 În termen de maximum 24 de ore de la terminarea jocului supervisorii sunt obligați să depună sau să transmită prin fax/e.mail la forul care i-a delegat un raport scris în care să consemneze:

- modul în care au fost respectate dispozițiile regulamentare cu privire la organizarea jocului;
- modul în care și-au îndeplinit atribuțiile observatorii oficiali;
- comportarea oficialilor echipelor, pe băncile de rezervă și în tribună;
- comportarea spectatorilor și modul în care au fost organizate și au intervenit forțele de ordine;
- aprecierea generală a arbitrajului și menționarea eventualelor greșeli grave făcute de arbitri.

Pct. 9 Cheltuielile privind deplasarea, cazarea și masa se avansează de către supervizări și sunt decontate de N.N. sau Ș.Ș. (pentru jocurile din ... pe baza documentelor justificative).

Analizând clasamentul ... ediția 2010/2011, înaintea etapei ..., s-a observat că O.O. ocupa locul 10 cu 45 de puncte, iar P.P. ocupa locul 11 cu 44 de puncte, astfel că meciul dintre cele două formații nu justifica delegarea unui supervisor nefiind un joc cu risc ridicat ori unul care să influențeze promovarea, retrogradarea ori calificarea în cupele europene. În sine, meciul avea o miză și anume cuantumul drepturilor bănești aferente fiecărei echipe din vânzarea drepturilor de televizare, (vol. 1, fila 264).

Contrar dispozițiilor art. 27 pct. 9 din Regulamentul antemenționat inculpatul A. a făcut deplasarea dus-întors la meciul de fotbal ce urma să îl supervizeze, cu elicopterul deținut în chirie de SC R.R. SA, societate administrată de inculpatul B., fără a exista vreo dovadă că a achitat contravaloarea transportului.

S-a mai reținut în actul de sesizare că deplasarea inculpatului A. pe ruta Târgu-Mureș - București cu elicopterul pus la dispoziție de inculpatul B. precum și primirea sumei de 19.000 euro de la acesta, sunt confirmate de conținutul convorbirilor telefonice din data de 21 mai 2011 orele 20:36:54 și 20:50:31.

Scopul remiterii și primirii sumei de bani și a transportului gratuit cu elicopterul l-a reprezentat delegarea de către inculpatul A., în calitate de președinte al M.M., a unor arbitri agreați de inculpatul B.

La data de 27 septembrie 2011, procurorii din cadrul Direcției Naționale Anticorupție, secția de combatere a corupției, s-au sesizat din oficiu cu privire la săvârșirea infracțiunilor de fals în înscrisuri sub semnătură privată în legătură directă cu o infracțiune de corupție, faptă prevăzută și pedepsită de art. 290 alin. (1) C. pen. raportat la art. 17 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 78/2000 de către inculpatul A. respectiv a instigării la infracțiunea de fals în înscrisuri sub semnătură privată și favorizarea infractorului, fapte prevăzute și pedepsite de art. 25 C. pen. raportat la 290 alin. (1) C. pen. raportat la art. 17 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 78/2000 și art. 264 alin. (1) C. pen. raportat la art. 17 alin. (1) lit. a) teza a II-a din Legea nr. 78/2000 cu aplicarea art. 33 lit. b) C. pen. de către inculpații E. și F. (vol. 4 filele 1-2).

Obiectul material al infracțiunii de fals în înscrisuri sub semnătură privată îl reprezintă Hotărârea nr. 05 din 21 ianuarie 2011 a Biroului Executiv al M.M. (în continuare hotărârea, aflați în rol. 4, filele 8-9) prin care erau desemnate persoanele care, începând cu sezonul competițional 2010/2011 urmau să efectueze delegările arbitrilor, arbitrilor asistenți și observatorilor de arbitri la Liga I, 2 și 3, respectiv fotbalul în sală, fotbalul feminin și juniori republicani. Astfel pentru

delegarea arbitrilor și arbitrilor asistenți la meciurile de Liga I fusese desemnat martorul A.A. În fapt, s-au stabilit următoarele:

Inculpatul E. și avocatul F. au avut de la 24 septembrie 2011 până la 28 septembrie 2011 calitatea de apărători aleși ai inculpatului A., cercetat în Dosarul penal nr. x/P/2011, sub aspectul săvârșii infracțiunii de luare de mită în formă continuată.

La data de 25 septembrie 2011, inculpatul A. a fost arestat preventiv de Tribunalul București pentru o perioadă de 29 de zile, fiind încarcerat la sediul S.I.R.A.P. din București (în continuare S.I.R.A.P.), sector 4.

În ziua imediat următoare, adică pe 26 septembrie 2011, cei doi, inculpatul E. și avocatul F., s-au întâlnit, în jurul orelor 15:00, la sediul S.I.R.A.P., întrucât doreau să discute cu inculpatul A. strategia pe care urmau să o adopte cu ocazia soluționării recursului declarat împotriva încheierii prin care se dispusese arestarea preventivă.

După aproximativ o oră de așteptare în afara instituției, cei doi învinuiți au fost conduși de unul dintre angajații Serviciului în biroul unde se efectuează de regulă vizita persoanele arestate preventiv.

În timp ce inculpatul E. și martorul F. așteptau ca inculpatul A. să fie adus de la locul efectiv de deținere, un alt angajat al Serviciului a venit și le-a solicitat celor doi avocați să formuleze o nouă cerere prin care solicitau o întrevvedere cu persoana arestată, întrucât cererea inițială fusese pierdută și era nevoie ca pe actul depus să existe viza de aprobare a șefului unității. Cei doi s-au conformat astfel că, la scurt timp, a fost adus și inculpatul A.

Configurația în care se aflau așezați la biroul din camera de grea a celor trei învinuiți, conform declarațiilor acestora și ale martorilor audiați, era următoarea: privind de la ușa de acces în încăperea, inculpatul A. se afla pe partea stângă a mesei, inculpatul B. pe partea dreaptă iar inculpatul E. în partea stângă a inculpatului A.

La scurt timp după ce au început discuțiile cu privire la modalitatea de abordare a recursului declarat în Dosarul nr. x/P/2011, inculpatul E. a scos din geanta diplomat de culoarea neagră pe care o avea asupra sa un exemplar al Hotărârii nr. 5 din 21 ianuarie 2011 a Biroului Executiv al M.M. pe care i-a înmănat-o inculpatului A. pentru a fi semnată.

Inculpatul A. a semnat documentul primit în partea din dreapta-sus a primei pagini unde, lângă mențiunea „Ratificat de M.M.” erau deja aplicate două ștampile rotunde cu impresiunea „M.M. - R.F.” după care l-a lăsat pe masă spre a fi luat și folosit de inculpatul E.

Imediat după acest moment, a intervenit martorul F.F., lucrător desemnat de conducerea arestului pentru supravegherea vizuală a întâlnirii dintre cei doi avocați și persoana arestată, care a solicitat să îi fie prezentat documentul semnat de inculpatul A., întrucât a considerat că fuseseră încălcate dispozițiile privitoare la desfășurarea activității de grea.

Cele două file ale hotărârii au fost preluate de martorul antemenționat și date martorului H.H., ofițer de poliție în cadrul S.I.R.A.P. - Biroul Drepturi, care a dispus întreruperea vizitei din cauza incidentului ivit.

Relativ la hotărârea prezentată de inculpatul E. spre a fi semnată de inculpatul A., s-a reținut că aceasta reprezenta un exemplar nesemnat și neștampilat, primit prin e-mail la data de 25 septembrie 2011 de martorul V.V., fiul inculpatului A., de la martorul Z, secretarul general al M.M., în urma unei solicitări telefonice a inculpatului E.

În data de 26 septembrie 2011, în jurul orelor 14:00, inculpatul E. s-a deplasat la sediul M.M. în scopul obținerii de acte necesare pentru apărarea inculpatului A. în Dosarul nr. x/P/2011. Cu aceasta ocazie inculpatul E. i-a solicitat martorului C.C., referent în cadrul M.M., să aplice o ștampilă cu impresiunea „M.M. - N.N.” pe exemplarul nesemnat al Hotărârii nr. 5 din 21 ianuarie 2011. Acesta din urmă s-a conformat, ba chiar a aplicat de două ori ștampila întrucât la prima aplicare documentul nu s-a aflat pe o suprafață plană, motiv pentru care impresiunea nu era vizibilă în totalitate.

Cu acest exemplar al hotărârii, nesemnat de niciuna dintre persoanele menționate în finalul acestuia și neratificat de M.M., inculpatul E. s-a prezentat la sediul S.I.R.A.P. în scopul semnării de către inculpatul A., peste ștampilele aplicate de martorul C.C. și lângă mențiunea „Ratificat de M.M.”.

Exemplarul original al hotărârii menționate (vol. 4, filele 114-115), cuprinde semnăturile inculpatului A. și ale martorilor A.A., D.D. și B.B., și două ștampile cu impresiunea „M.M. - N.N.” aflate una în partea dreapta jos a primei file și alta în partea centrală a celei de-a doua file.

Așadar, exemplarul prezentat de inculpatul E. spre a fi semnat - conform propriilor declarații - „pentru conformitate cu originalul prin semnare,” nu reprezenta o copie fidelă a actului, astfel că învinuitul A. a semnat un act și, dacă nu era oprit de supraveghetorul din cadrul S.I.R.A.P., ar fi certificată că este conform cu originalul, evident fără a putea verifica

dacă acesta conținea aceleași mențiuni ca documentul original.

Prin acțiunile sale, inculpatul E. a urmărit să se asigure că Hotărârea nr. 5 din 21 ianuarie 2011 respectă dispozițiile art. 20 pct. c teza a II-a din Regulamentului de organizare și desfășurare a activității arbitrilor de fotbal, conform cărora „deciziile Biroului Executiv vor fi aplicate în termenele stabilite și validate de M.M. la proxima ședința”.

Conform adresei M.M. din 03 octombrie 2011 Hotărârea nr. 5 din 21 ianuarie 2011 nu apare menționată în procesul-verbal al ședinței M.M. din data de 05 februarie 2011, prima întrunire după emitere, element care a dus la concluzia că aceasta, nevalidată fiind nu putea să producă efecte juridice în sensul delegării atribuțiilor inculpatului A. către martorul A.A. (vol. 4 fila 120).

De altfel, inculpatul E. a depus în data de 25 septembrie 2011 la instanța de judecată a Tribunalului București învestită cu propunerea de luare a măsurii arestării preventive un exemplar nesemnat și neștampilat al Hotărârii nr. 05 din 21 ianuarie 2011 (vol. 2, filele 150 - 163), ceea ce demonstrează că acest document reprezenta o probă esențială în scopul exonerării de răspundere penală a inculpatului A.

Au fost audiați martorii: F. (fila 248 - vol. III), G., H., I. J., K. (fila 252 - vol. III), L., M., N., O., P. (fila 249 - vol. III), R. (fila 19 - vol. IV), S. (fila 249 - vol. III), Ș., T. (fila 250 - vol. III), Ț. (fila 251 - vol. III), U. (fila 13 - vol. IV), V. (fila 14 - vol. IV), W. (fila 15 - vol. IV), X. (fila 16 - vol. IV), Y. (fila 18 - vol. IV), Z. (fila 17 - vol. IV), A.A. (fila 118 - vol. IV), B.B. (fila 119 - vol. IV), C.C. (fila 130 - vol. IV), D.D. (fila 121 - vol. IV), E.E. (fila 122 - vol. IV), F.F. (fila 123 - vol. IV), G.G. (fila 124 - vol. IV), H.H. (fila 125 - vol. IV), I.I. (fila 109 - vol. IV), J.J. (fila 254 - vol. IV), și a fost efectuată în cauză o expertiză tehnică cu privire la costul deplasării elicopterului pe ruta București - Târgu - Mureș.

Totodată, au fost reaudiați martorii L., O., Y., K.K., L.L., A.A., X. și W.

Examinându-se actele și lucrările dosarului, Curtea a reținut următoarele:

În legătură cu infracțiunea continuată de luare de mită prevăzută de art. 254 alin. (1) C. pen. raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000 cu aplicarea art. 41 alin. (2) C. pen. săvârșită de inculpatul A. și infracțiunea de dare de mită prevăzută de art. 255 alin. (1) C. pen. raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000 săvârșită de inculpatul B. s-au reținut următoarele:

Potrivit rechizitoriului, această infracțiune constă în "Fapta inculpatului A., care la data de 21 mai 2011, cu ocazia exercitării atribuțiilor de supervisor la meciul de fotbal O.O. - P.P. din cadrul etapei ... a ..., a primit de la inculpatul B., prin intermediul inculpaților D. și C. suma de 19.000 euro precum și un transport gratuit cu elicopterul pe ruta București-Târgu Mureș și retur, folos oferit de inculpatul B. cu ajutorul inculpatului D., în scopul delegării unor arbitri agreați de echipa de fotbal târgmureșeană, la jocurile ediției de campionat 2011-2012" (fila 53).

La reținerea acestei încadrări juridice, Parchetul a susținut că „inculpatul A., președinte al M.M. din cadrul N.N., deci al unei organizații care desfășoară o activitate utilă din punct de vedere social și funcționează potrivit legii, avea calitatea de funcționar în sensul art. 147 alin. (2) C. pen. și deci de subiect activ al infracțiunii de luare de mită. Practica judiciară este în acest sens (Înalta Curte de Casație și Justiție, secția penală, Decizia nr. 1786 din 8 aprilie 2003, Înalta Curte de Casație și Justiție, secția penală, Decizia nr. 6351 din 29 noiembrie 2004)" (fila 53 din rechizitoriu).

Pentru a reține această infracțiune, Parchetul a avut în vedere mai multe argumente:

Un prim argument l-a constituit acela că în ziua de 20 mai 2011, inculpatul B. (acționar la SC R.R. SA Tg. Mureș) a solicitat, prin intermediul martorului R. (directorul societății respective) martorului K. (viceprimarul municipiului Tg. Mureș), plata de către primărie a unei facturi de "șase, șapte miliarde" (fila 8 din rechizitoriu).

Audiat cu privire la împrejurarea respectivă, martorul K. a precizat, în declarația din data de 04 octombrie 2011, că „Nu îmi amintesc dar s-ar putea să fi plătit în data de 20 mai 2011 suma de 5-6 miliarde lei dintr-o factură cu siguranță mult mai mare, emisă anterior de SC R.R. SA către Primăria Tg. Mureș”.

De asemenea, martorul R. a relatat, în declarația din 04 octombrie 2011, că „Din câte cunosc, anul acesta s-au încheiat două contracte de împrumut (nu rețin exact) între SC R.R. SA (în calitate de împrumutător) și O.O. (în calitate de împrumutat), din care un contract era de 700.000 lei, însă despre celălalt contract nu-mi amintesc, însă suma, cu siguranță, era mai mică. Și de această dată din partea SC R.R. SA a semnat domnul B. Nu cunosc cine a semnat din partea O.O. În dimineața zilei de 20 mai 2011, am fost apelat telefonic de către domnul B., care mi-a zis să trec pe la Primăria Tg. Mureș, la domnul viceprimar D., în vederea efectuării unei plăți de către primărie către SC R.R. SA, a sumei de 6-700.000 lei, reprezentând contravaloarea unor facturi de prestări servicii a firmei noastre către primărie. Din câte îmi amintesc, am fost imediat la Primăria Tg. Mureș, însă nu mai rețin dacă am discutat cu domnul viceprimar D. (știu că

acesta este și în Consiliul de Administrație al O.O.). Știu că s-a făcut o plată în jur de până în 600.000 lei, prin virament bancar. La aproximativ 2 ore după discuția telefonică domnul B. m-a sunat din nou. I-am spus acestuia că primăria plătită până în 600.000 lei, iar la întrebarea domnului B., dacă primăria a efectuat vreo plată pe SC Z.Z. SRL, i-am spus că nu și că trebuie să mă duc zilele următoare să mi se comunice dacă se mai achită vreo diferență de bani. În mod cert banii respectivi au intrat în contul de trezorerie al SC R.R. SA. Nu știu ce a făcut domnul B. cu banii respectivi, însă cunosc faptul că acesta mai ridică din când în când sume de bani din casieria SC R.R. SA, dar fără să știu destinația acestora".

Audiat în fața instanței de judecată la termenul din 07 februarie 2012, martorul R. a precizat că „Știu că s-au ridicat de organele de anchetă vreo 4-5 contracte de sponsorizare încheiate de firma la care sunt administrator și membru în cadrul consiliului de administrație al firmei, împreună cu B. În afară de contractele respective, altceva nu cunosc în relația dintre firma Salubriserv și O.O. Știu că există 2 contracte de împrumut între S. și O.O., nu mai rețin sumele și nici cine a semnat din partea firmei".

S-a susținut de acuzare că scopul remiterii sumei de bani și transportul gratuit cu elicopterul l-a reprezentat delegarea de către inculpatul A., în calitate sa de președinte al M.M. a unor arbitri agreeți de inculpatul B. și în virtutea relații economice, dar mai ales a celor personale și către sponsorul principal al echipei de fotbal și anume Primăria Târgu - Mureș (fila 24 din rechizitoriu).

Însă, un astfel de scop nu a fost dovedit prin nicio probă de către acuzare.

Ori, fără condiția scopului nu există infracțiune de corupție.

În legătură cu această împrejurare, inculpatul A. a precizat constant că nu a purtat discuții cu niciun arbitru în sensul de a influența în vreun fel activitatea de arbitraj.

În același sens sunt și declarațiile arbitrilor audiați în cauză.

Astfel, martorul M.I. a precizat că a aflat că a fost desemnat arbitru asistent la meciul O.O. - P.P. în momentul în care a primit un e-mail de la secretara M.M. și așa s-a procedat de fiecare dată.

A mai precizat martorul că nu a primit nicio rugămintă din partea inculpatului A. să favorizeze echipa O.O. (la termenul de judecată din 13 decembrie 2011).

Martorul L. a precizat la termenul de judecată din 13 decembrie 2011 că inculpatul A. i-a solicitat să fie corect și să respecte tot ceea ce este legat de linia U.E.F.A. - F.I.F.A., martorul considerând că este o situație normală ca inculpatul A. să procedeze de această manieră, să îmbărbăteze arbitrii, să fie corecți, să nu cedeze niciunei ingerințe sau presiuni, totul pentru a se realiza un arbitraj corect.

Cu ocazia reaudierii martorului la termenul din 21 decembrie 2012, acesta a precizat încă odată că mesajul inculpatului A. a fost în sensul unui arbitraj corect și că nu s-a întâmplat niciodată ca inculpatul A. să-i sugereze să aibă grijă de vreo echipă.

Martorul X. a precizat că se lua la cunoștință despre faptul că au fost delegați la vreun meci de fotbal prin consultarea site-ului M.M., că la meciul la care a arbitrat nu a vorbit cu inculpatul A. nici înainte, nici după meci, iar cu ocazia reaudierii, la termenul de judecată din 01 februarie 2013, martorul a precizat că: „nu mi-a spus vreodată inculpatul A. să am grijă de vreun meci".

Martorul O. a declarat la termenul de judecată din 29 martie 2013 că niciodată inculpatul A. nu i-a solicitat și nici nu i-a sugerat să favorizeze o anumită echipă de fotbal.

Martorul Ț. a menționat în declarația pe care a dat-o la 29 martie 2013 că nu a fost solicitat vreodată de inculpatul A. să favorizeze o anumită echipă și nici nu i-a fost sugerat să facă acest lucru.

Martorul U. a menționat în declarația dată la termenul din 07 februarie 2013 că a vorbit telefonic de mai multe ori cu inculpatul A. și acesta i-a dat sfaturi de seriozitate, vorbind în acest sens și cu ceilalți arbitri, nu doar cu martorul, iar toate sfaturile erau în sensul de a avea o comportare ireproșabilă. A mai precizat martorul că nu au fost suspiciuni despre modalitatea de delegare a arbitrilor la meciurile de fotbal.

Martorul N. a precizat în declarația sa din 06 martie 2012 că inculpatul A. nu i-a făcut nicio solicitare în privința delegărilor de arbitri.

De altfel, inculpatul A. nu lua singur decizia de a delega pe arbitri la meciurile de fotbal, ci efectua această activitate împreună cu martorul P.

În declarația dată la data de 06 martie 2012, martorul P. a precizat că delegările arbitrilor de Liga I le făcea el și inculpatul A. și că nu a insistat inculpatul A. să fie desemnat vreun arbitru anume la vreunul din meciuri.

S-a observat că, fiind audiați arbitri, atât la urmărirea penală, cât și în fața instanței în condiții de oralitate, contradictorialitate și publicitate, se conturează ca situație de fapt împrejurarea că inculpatul A. făcea delegările de arbitri la meciurile de fotbal împreună cu martorul P., că înlocuirile arbitrilor se realizau în caz de imposibilitate de arbitrare cum ar fi în caz de boală, că delegările erau afișate pe site-ul M.M. și că de acolo luau cunoștință arbitri de faptul că au fost delegați și că inculpatul adresa mesaje în privința unui arbitraj corect, ireproșabil în ideea respectării a ceea ce este legat de linia U.E.F.A. - F.I.F.A.

Fiind audiat la termenul din 21 decembrie 2012 (fila 250 vol. II instanță), martorul P. a precizat că a avut calitatea de vicepreședinte al M.M., calitate în care împreună cu inculpatul A. participa la efectuarea delegărilor de arbitri din Liga I că, după finalizare acestea erau înaintate martorei I.D. - secretară la acel moment, precum și faptul că puteau interveni schimbări în delegările arbitrilor, dar numai din motive obiective cum ar fi cazurile de boală, sau accidentări, probleme de familie, iar schimbarea se făcea la cererea scrisă a arbitrilor.

A mai precizat martorul că inculpatul A. niciodată nu a încercat să impună desemnarea a unui anumit arbitru.

Martora B.B.B. fiind audiată la termenul din 29 martie 2013 (fila 62 vol. VIII, instanță) a precizat că a avut funcția de secretară la M.M. - Departamentul ... și a II-a, calitate în care prezenta șefului ei - martorul A.A. diagrama cu jocurile fixate -date, ora și programul competițional, acesta stabilea delegările de arbitri după care le prezenta președintelui spre avizare, lucrarea îi era apoi restituită, după care ea în calitate de secretară redacta lucrarea respectivă și comunica pe e-mail arbitrilor cele stabilite. A mai precizat martora B.B.B. că nu a auzit discuții în sensul că anumiți arbitri să fie desemnați pentru anumite meciuri, toată activitatea desfășurându-se corect și transparent.

Pentru lămurirea aspectului dacă inculpatul A. ar fi sugerat vreunui arbitru să favorizeze vreo echipă de fotbal, Curtea a dispus, la termenul din 05 decembrie 2012, reaudierea arbitrilor indicați ca martori în actul de acuzare.

Fiind reaudiați martorii L., O., Y., K.K., A.A., X. și W. au precizat că nu a existat situație în care inculpatul A. să le solicite sau să le sugereze să favorizeze vreo anumită echipă de fotbal.

Dimpotrivă, martorii au arătat că le-a fost solicitat de inculpatul A. - în calitate de președinte al M.M. - să practice un arbitraj corect, precum și faptul că relația lor cu președintele era una strict profesională.

De altfel, însuși actul de acuzare consideră că ar fi absurd să se creadă că echipa din Târgu - Mureș ar fi fost ajutată de arbitraje pentru a câștiga titlul de campioană din moment ce condiția acestei formații era de mijlocul clasamentului, care are ca obiectiv evitarea retrogradării (fila 27 din rechizitoriu).

În contextul celor arătate, s-a reținut că nu există nicio probă din care să rezulte că între inculpații A. și B. a existat o înțelegere în sensul ca inculpatul A. să delege arbitri „agreați de echipa gazdă”.

Ori acuzarea avea obligația să indice probele care dovedesc existența înțelegerii între cei doi.

O astfel de înțelegere nu numai că nu a fost dovedită, dar nu se poate nici bănui, din moment ce inculpatul A. nu făcea singur delegările, ci împreună cu martorul P., iar martorii audiați au precizat că inculpatul A. nu a făcut altceva decât să le transmită mesajul să efectueze un arbitraj corect.

Mai mult, inculpatul B. nu avea nicio calitate oficială la clubul O.O.

Și mergând mai departe, nu se știe cine trebuia să agreeze anumiți arbitri, jucătorii echipei sau directorul clubului O.O., martorul M. sau altă persoană. În orice caz acea persoană trebuia nominalizată.

Martorul M. a precizat la termenul din 13 decembrie 2011, că inculpatul B. nu este un oficial al clubului, că el, personal nu l-a întâlnit niciodată pe inculpatul A., deoarece a fost preocupat doar de echipa clubului și nu de cine făcea arbitrajul.

Mergând pe raționamentul acuzării, ar fi fost necesar să fie dovedită, ca situație preexistentă înțelegerea între echipa gazdă, jucătorii echipei sau directorul clubului O.O. și inculpatul B. în sensul că acesta să facă demersuri pentru desemnarea unor anumiți arbitri agreeți de ei și mai departe înțelegerea între inculpatul B. și inculpatul A. în sensul desemnării unor anumiți arbitri, la anumite meciuri de fotbal.

Ori, nici una din aceste înțelegeri nu a fost dovedită.

Faptul că inculpatul B. nu era un oficial al clubului, că simpatiza echipa locală, că acesta a sponsorizat echipa ori că a încheiat contract de prestări servicii cu Primăria Târgu-Mureș, fiind logic să încaseze sume de bani pentru serviciile prestate nu au conotație penală.

A mai susținut acuzarea că inculpatul B. avea un interes ca sponsor al clubului O.O., aducând ca argumente următoarele:

„Inculpatul B. în calitate de membru în comitetul executiv al N.N., își crease un puternic sistem de relaționare cu persoane influente din cadrul N.N., Ș.Ș. (fiul martorului J., T.T. îl are ca naș de cununie pe inculpatul A.) și B., prin intermediul cărora obținea informații nepublice, cum ar fi: aflarea numelui arbitrilor ce urma să fie delegat la meciurile echipei O.O. cu mult înainte ca acesta să fie cunoscut de publicul larg, problemele financiare ivite în cadrul Ș.Ș. din România.

- Inculpatul B. susținea din punct de vedere financiar clubul de fotbal O.O., fiind interesat în recuperarea împrumuturilor acordate cât mai repede posibil, fiind dispus să solicite martorului D., ca o parte din banii primiți pentru drepturile de televizare să îi fie destinată.

- Influența inculpatului B. asupra conducerii N.N. era cunoscută/exploatată de martorul K., care i-a cerut ajutorul în soluționarea cât mai rapidă a problemelor juridice pe care clubul le avea cu legitimarea jucătorului Ț.Ț.

- Inculpatul A. îl considera pe inculpatul B., conform afirmațiilor acestuia din urmă, ca fiind «fratele său» (fila 13 din rechizitoriu).

- În legătură cu susținerile Parchetului, inculpatul B. a precizat, la termenul de judecată din 09 noiembrie 2011, că „Precizez că eu în clubul O.O. nu am nicio calitate, dar e normal să-mi simpatizez echipa locală, accentuez că nu aveam nicio putere de decizie”.

De asemenea, martorul K. a precizat, în declarația din 04 octombrie 2011, că „Inculpatul B. nu deținea nicio calitate oficială în cadrul O.O., ci doar sponsoriza echipa și a împrumutat clubul cu 9 miliarde de lei. Obişnuiam să discut telefonic cu inculpatul B. despre problemele pe care le întâmpina clubul. Uneori știind că acesta era membru al Comitetului Executiv al N.N. îi spuneam să meargă la federație și să se certe cu aceștia (...). Legat de transferul jucătorului Ț.Ț. la O.O., în săptămâna premergătoare meciului O.O. și W.W. i-am solicitat telefonic inculpatul B. după ce avusesem o discuție cu președintele O.O. - M., dacă poate, legal să vorbească în Comitetul executiv al N.N., dacă poate fi întrunită comisia mai repede pentru a putea trece perioada în care putea fi soluționată contestația și astfel jucătorul să poată evolua în partida cu W.W. Sunt sigur dl inc. B. nu l-a sunat pe H. așa cum s-a lăudat în convorbirea telefonică, pentru întrunirea comisiei, iar jucătorul Ț.Ț. nu a jucat în meciul respectiv”;

La termenul din 17 ianuarie 2012, martorul a mai precizat că „inculpatul B. nu avea nicio calitate la O.O. Din câte știu eu, inculpatul B. nu putea avea beneficii bănești în urma celor relatate de mine”.

La termenul de judecată din 06 martie 2012, martorul P. a precizat că „inculpatul B. nu are legătură juridică cu fotbalul O.O.”.

Este real că inculpatul B. a împrumutat și sponsorizat clubul O.O., dar aceasta nu înseamnă că a încheiat o înțelegere cu inculpatul A. pentru ca acesta din urmă să delege anumiți arbitri care să favorizeze echipe locale. Așa cum s-a arătat mai sus, inculpatul A. nu făcea singur delegările, iar existența unei înțelegeri nu a fost dovedită în niciun fel. De altfel, nici acuzarea nu a susținut existența unei înțelegeri, evitând folosirea acestui termen.

Discuțiile telefonice cu martorul K. în legătură cu plata de către Primăria Târgu - Mureș către firma SC R.R. SA nu sunt relevante pentru cauza dedusă judecătii, fiind evident că sumele aferente contractului de prestări servicii se impuneau a fi plătite, iar conversațiile pe această temă exced cadrului procesual.

Nici împrejurarea că martorul K. i-a solicitat telefonic inculpatului B., după ce în prealabil a avut o discuție cu președintele O.O. - martorul M., dacă poate, legal, să vorbească la Comitetul Executiv N.N. pentru a se întruni mai repede comisia, astfel încât jucătorul Ț.Ț. să poată evolua în partida W.W., nu are relevanță în cauză.

De altfel, martorul a precizat că este sigur că inculpatul B. nu l-a sunat pe H., așa cum s-a lăudat, iar jucătorul Ț.Ț. nu a jucat în meciul respectiv, fapt ce denotă că este gratuită afirmația că inculpatul B. avea influență asupra conducerii N.N., influența nefiind concretizată în niciun fel.

Evident că persoanele care frecventează lumea fotbalului, ca de altfel orice alt mediu, artistic, show biz, se cunosc între ei, participă la evenimentele din viața fiecăruia, cum ar fi în cazul de față la nunțile copiilor, dar această atitudine este una normală și nici măcar nu este susceptibilă de comentarii.

De altfel, prezintă relevanță în cauză și împrejurarea că nu a existat nicio plângere sau sesizare în perioada respectivă din partea vreunei echipe de fotbal din țară în sensul că arbitrajul a fost incorect, că în vreun meci arbitrii ar fi favorizat vreo echipă de fotbal.

O infracțiune de corupție, cum este de dare de mită nu poate exista fără un scop, fără o situație precisă, dovedită printr-o înțelegere.

Ori, un astfel de scop nu a fost dovedit prin nicio probă.

Pentru a exista o infracțiune de dare sau luare de mită este esențial să fie dovedită înțelegerea existentă între cel care oferă și cel care primește în legătură cu privire la scopul, motivul mitei.

Au fost propuși de acuzare și audiate de instanță persoane care au avut calitatea de arbitri în sezonul 2010/2011 și niciunul dintre ei nu a relatat că ar fi primit din partea inculpatului A. măcar o singură sugestie în sensul favorizării echipei gazdă O.O., ca de altfel a niciunei echipe de fotbal.

Inculpatul A. a precizat la termenul din 09 octombrie 2012, că nu a purtat discuții cu niciunul din arbitrii, iar arbitrii au precizat că toate îndemnurile inculpatului A. în calitatea sa de președinte al M.M. de fotbal au fost în sensul efectuării unui arbitraj corect, care să corespundă exigențelor U.E.F.A. - N.N.

S-a impus a se preciza și împrejurarea că, de-a lungul procesului, au fost prezentate versiuni diferite asupra scopului pentru care se susține că s-ar fi remis mita.

Astfel, în procesul verbal de sesizare din oficiu din 07 iulie 2011 (fila 3 din dosarul de urmărire penală) s-a menționat că suma de 19.000 euro a fost primită de inculpatul A. „în schimbul delegării la meciul de fotbal O.O. - X.X. a unei delegări de arbitrii agreeată de echipa gazdă”.

Ulterior, în referatul din 20 iulie 2011 (aflat la fila 106 din dosarul de urmărire penală), prin care propunea autorizarea interceptării și înregistrării audio-video, Parchetul a susținut că suma respectivă a fost primită „în schimbul delegării la meciul de fotbal O.O. - X.X. a unei brigăzi de arbitri care să defavorizeze echipa O.O. Deși pare ciudată, intenția numitului B. este justificată din punct de vedere material, în condițiile în care obținerea unui rezultat pozitiv în ultima etapă a campionatului de fotbal de către O.O. ar fi indus costuri suplimentare în sarcina conducerii clubului, aferente achitării primelor de obiectiv, evident mai mari pentru jucători și staff-ul tehnic, consecința ocupării unui loc superior în clasamentul general, ce ar fi depășit cu mult suma de 300.000 de euro (diferența dintre sumele de bani ce revin din drepturile de televizare pentru ocupantele locurilor 7 respectiv 10 din clasament)".(Această situație de fapt menționată și în Încheierea Tribunalului București nr. 964/A.I din 21 iulie 2011).

De asemenea, în referatul din 17 august 2011 (aflat la fila 122 din dosarul de urmărire penală) s-a reținut aceeași situație de fapt, ea fiind preluată și în Încheierea nr. 1064/A.I. din 18 august 2011 a Tribunalului București (situație identică și în referatul din 14 septembrie 2011- aflat la fila 134 dosarul de urmărire penală - și Încheierea nr. 1181/ A.I din 15 septembrie 2011 a Tribunalului București)

În Rezoluția de începere a urmăririi penale nr. 150 din 21 septembrie 2011, aflată la fila 7 din dosarul de urmărire penală, s-a reținut că „La data de 21 mai 2011, cu ocazia exercitării atribuțiilor de serviciu ca supervisor la meciul de fotbal O.O. - P.P. din cadrul etapei ..., a primit de la numitul B., prin intermediu numiților D. și C. suma de 19.000 euro în scopul delegării unor arbitri agreeți de echipa de fotbal târgmureșeană, la jocurile ediției de campionat 2011-2012. Cu aceeași ocazie numitul A. a beneficiat de transport gratuit cu elicopterul pe ruta București - Târgu Mureș și retur, folos oferit de numitul B. cu ajutorul numitului D." (aceeași situație de fapt este reținută și în ordonanța de punere în mișcare a acțiunii penale din 24 septembrie 2011, ora 23:15, aflată la fila 46 din dosarul de urmărire penală).

În referatul cu propunere de arestare preventivă se arată că suma de 19.000 euro și transportul gratuit cu elicopterul s-au făcut „în scopul delegării unor arbitri agreeți de echipa de fotbal târgmureșeană la jocurile ediției de campionat 2011-2012" (fila 7 din Încheierea nr. X/3/2011 din 25 septembrie 2011 a Tribunalului București, secția I, prin care s-a dispus arestarea preventivă a inculpaților A. și B.).

În cele din urmă, în rechizitoriul s-a susținut că banii și foloasele necuvenite s-ar fi remis pentru delegarea unor arbitri agreeți de inculpatul B., fără să se mai precizeze și ediția de campionat.

De altfel, în opinia separată din Încheierea nr. X/3/2011 din 30 septembrie 2011 a Curții de Apel București, secția a II-a penală, judecătorul a reținut că „din actele și lucrările dosarului nu rezultă care ar fi motivul pentru care inculpatul B. a dat, iar inculpatul A. a primit suma de 19.000 euro și transportul cu elicopterul.

Astfel, din procesul verbal de sesizare din oficiu din data de 07 iulie 2001 rezultă că motivul mitei este delegarea la meciul de fotbal O.O. - X.X. a unei brigăzi de arbitri agreată de echipa gazdă.

În referatele prin care s-a solicitat autorizarea și prelungirea autorizării privind înregistrarea audio-video a convorbirilor telefonice ale inculpaților, motivul mitei este altul și anume delegarea la meciul de fotbal O.O. - X.X. a unei brigăzi de arbitri care să defavorizeze echipa O.O. și deși pare ciudată, intenția inculpatului B. este justificată din punctul de vedere material, în condițiile în care obținerea unui rezultat pozitiv în ultima etapă a campionatului de fotbal de către O.O. ar fi indus costuri suplimentare în sarcina conducerii clubului, aferentă achitării primelor, consecința ocupării unui loc superior în clasamentul general.

În rezoluția de începere a urmăririi penale din data de 21 septembrie 2011 și în referatul cu propunee de arestare preventivă a inculpaților A. și B. se menționează un alt motiv al mitei, diferit de celelalte două arătate, respectiv delegarea unor arbitri agreați de echipa de fotbal târgmureșeană la jocurile ediției de campionat 2011-2012.

Prin urmare, din examinarea dosarului rezultă că nici pentru organele de urmărire penală lucrurile nu sunt clar sub acest aspect, fiind evident că nu au reprezentare exactă a motivului mitei" (fila 11).

Acuzarea a susținut ca argument în conturarea vinovăției inculpaților A. și B. că inculpatul A. a primit de la coinculpatul B. suma de 19.000 euro în elicopter, de la inculpatul D., în condițiile în care cei doi fuseseră împreună pe parcursul zilei respective mai multe ore. Or, dacă ar fi dorit să-i dea o sumă de bani, inculpatul B. o putea face în condiții de confidențialitate pe parcursul orelor în care a fost singur cu coinculpatul A.

De precizat că, nu se știa dacă suma de 19.000 a fost în euro, dolari sau lei, întrucât din conversația telefonică ce a avut loc între inculpatul B. și inculpatul C., nu rezultă dacă suma respectivă era în lei, euro sau altă monedă.

De altfel, în legătură cu această împrejurare, cei doi inculpați au fost reaudiați la termenul de judecată din 09 octombrie 2012, ocazie cu care au precizat că:

- „În ziua respectivă am stat cu inculpatul B. de la orele 14 la orele 19, jumătate din acest interval l-am petrecut în incinta hotelului unde am luat și masa împreună iar cealaltă jumătate am stat unul lângă altul la meci împreună. De la hotel la stadion am mers împreună cu inculpatul B., el conducând mașina personală" (declarația inculpatului A.);

- „La data de 21 mai 2011 am petrecut împreună cu inculpatul A. circa 4 ore din care am servit masa la Hotel Y.Y. într-un separeu iar după ce am servit masa am mers împreună la meci cu mașina mea personală. Eu am condus mașina. În separeu, când am servit masa eram numai noi doi și doar băiatul care ne-a servit a avut posibilitatea să ne vadă" (declarația inculpatului B.).

Mai mult, atâta vreme cât inculpatul B. era monitorizat permanent, iar organele de urmărire penală cunoșteau în timp real toate mișcărilor acestuia, nimic nu le împiedica să procedeze la prinderea în flagrant a inculpatului A. la coborârea din elicopter.

S-a mai susținut ca argument al infracțiunii de dare de mită de către inculpatul B. către inculpatul A. schimbul valutar efectuat în dimineața zilei de 21 mai 2011, prin SC U.U. SRL Sighișoara a sumei de 25.000 euro, primită în două tranșe, una de 4.000 euro la 20 mai 2011 și 21.00 euro la 21 mai 2011.

Inculpatul B. a declarat în sensul că a avut nevoie de o sumă de bani, de 24.000 euro, că s-a purtat discuții în jurul unei sume de bani în euro, dar că suma avea altă destinație, respectiv pentru a fi dată șoferilor I.I. și J.J., care urmau să plece în Germania încărcăți cu lemne de foc și a cumpăra de acolo mobilă.

În legătură cu împrejurarea respectivă, martorii I.I. și J.J. (șoferi la societatea comercială a inculpatul B.), au declarat la termenul de judecată din 03 aprilie 2012 și 25 aprilie 2012, că:

- „Am efectuat transporturile respective cam în fiecare lună, iar ca dată de plecare se situa după 20 ale fiecărei luni. Din câte îmi aduc aminte aș putea să precizez 19 februarie, 20-21 martie, 23-24 mai, în aprilie nu mai rețin data, dar am efectuat transport. De mai multe ori am ridicat bani de la recepția hotelului pentru a plăti marfa din Germania și pentru a efectua service dacă era nevoie. Cel mai mult am avut asupra mea 24-25 mii euro. Inculpatul B. îmi spunea de fiecare dată să merg să ridic banii de la recepție și îi primeam în plic și precizez că am ridicat bani atât de la recepție, cât și de

la inculpat personal" (I.I.);

„De obicei primesc sume de 25 mii euro, de 30, depinde de valoarea contractului. De la casieria firmei la care lucrez primesc banii atunci când aduc mărfuri pentru firmă, iar atunci când aduc mărfuri pentru alte firme, primesc banii de la firmele respective. Inculpatul B. este cel care mă trimite în curse, el știe valoarea contractelor și eu cu acesta discut aspectele legate de transport. Dacă ajung la o oră mai târzie decât programul casieriei, găsesc plicul cu bani la portarul firmei, acesta stând acolo non stop.(...). De obicei, contractele sunt cam de sfârșitul lunii, 21, 22, 23 ale fiecărei luni, iar banii dacă rămân, îi returnez. Eu fac 2-3 sau 4 curse pe lună" (J.J.).

A mai susținut acuzarea că suma de 19.000 euro a fost remisă de inculpatul B. către inculpatul A., prin intermediul coinculpelui D., după terminarea meciului de fotbal O.O. - P.P.

Nu se înțelege de ce a fost nevoie de implicarea inculpatului D. în remiterea sumei de bani, din moment ce inculpații A. și B. au petrecut câteva ore în ziua respectivă, au servit masa împreună, au mers la stadion împreună cu mașina inculpatului B., timp suficient pentru ca inculpatul B. să înmâneze suma de bani.

Chiar dacă s-ar fi dovedit că primul ar fi dat celui de-al doilea vreo sumă de bani, tot ar fi fost nevoie să se facă dovada de acuzare a înțelegerii între cei doi inculpați cu privire la faptul că se dă o sumă de bani pentru un serviciu anume.

Dar, chiar presupunând că inculpatul D. ar fi luat de la recepția hotelului un plic pe care să-l înmâneze persoanei pe care o transporta cu elicopterul la București trebuie dovedit că a și știut sau a avut reprezentarea că este complice la o faptă penală. Aceeași este și situația inculpatului C.

Ori este greu de presupus, dacă nu imposibil de presupus că dacă unul din acționarii unei societăți comerciale transmite unui angajat să ia un obiect dintr-un anume loc și să-l dea unei alte persoane, șeful său l-ar și informa pe angajat ce anume conține obiectul respectiv și pentru care motiv anume se dă unei alte persoane.

Mai mult, nu s-ar putea crede că un angajat și-ar întreba șeful pentru care motiv s-ar da obiectul respectiv sau ar cere alte explicații.

De precizat că în prezenta cauză toți inculpații au fost audiați separat.

În declarația dată în fața instanței, inculpatul D. a precizat că „la data de 21 mai eram la Brașov, și am fost sunat de inculpatul B. care mi-a spus că urma să fac un drum la București să iau o persoană, să merg la Târgu Mureș, să o las acolo, iar în după amiaza aceleiași zile să o aduc din nou la București. Am alimentat elicopterul cu bani pe care îi aveam asupra mea, am plecat în cursă, am luat persoana, am dus-o la Târgu Mureș, după care eu am aterizat lângă hotelul inculpatului, acolo de la recepție, receptionerul C. mi-a dat un plic cu 2000 lei pentru cheltuieli. În jurul orelor 17, am plecat spre București cu inculpatul A., am ajuns la București în jurul orelor 20.00, în raport de cele arătate arăt că este ceea ce fac eu de obicei, iar pe parcurs nu s-a întâmplat nimic deosebit. De fapt am plecat pe la orele 18.15. Inculpatul B. m-a sunat, când am ajuns m-a întrebat dacă au fost probleme iar eu i-am spus că nu a fost nimic deosebit. De obicei, inculpatul B. mă întreba la sfârșitul cursei dacă a fost totul în regulă.

La coborâre i-am înmânat inculpatului A. haina, mapa și chiar m-am uitat să văd dacă nu cumva a căzut ceva, astfel cum fac eu de obicei. Nu-mi aduc aminte dacă am mai transportat și altceva, au mai fost cazuri când am transportat obiecte mărunte dar chiar nu-mi amintesc despre această dată. Nici discuția telefonică referitoare la transportul altor obiecte cu ocazia drumului făcut cu inculpatul A. nu-mi amintesc.(...) Așa rețin că este vorba de suma de 2.000 lei pe care i-am luat în plic de la recepționarul C. Din acești bani de regulă plătesc alimentarea și taxa de aeroport; sunt suficienți pentru ruta pe care am parcurs-o”.

În legătură cu aceeași împrejurare, inculpatul C. a precizat, la termenul de judecată din 09 noiembrie 2011 că „De mai multe ori inculpatul B. mi-a dat diverse sume de bani care au avut diverse destinații și în acest context, în care lucrez deseori cu banii chiar nu-mi dau seama ce caut în acest caz, spun acest lucru în deplină cunoștință de cauză, după ce am vorbit cu avocatul. În ziua respectivă am fost de serviciu de la ora 07 - până la 19, era o zi de sâmbătă erau nunți, lume multă. Inculpatul D. era de obicei cazat la noi la hotel, deci nu era ceva deosebit ca să-l văd, și este foarte posibil ca el să fi fost în acea zi în hotel și eu să-i fi dat vreun plic cu bani. Repet încă o dată că nu-mi aduc aminte dacă în ziua respectivă l-am văzut pe pilot, dacă i-am dat un plic cu bani și aceasta motivat de faptul că aceste lucruri erau obișnuite. Fie inculpatul B. fie dl sau d-na directoare, fie casiera, îmi spuneau să dau o sumă de bani inculpatului D., lucru pe care eu îl executam”.

La dosarul cauzei se află un nr. de nouă înregistrări efectuate în baza mandatului de siguranță națională din 18 martie 2011 emis de Înalta Curte de Casație și Justiție cu privire la convorbirile purtate în perioada 20-21 mai 2011.

Trebuie precizat că potrivit disp. art. 224 alin. (3) C. proc. pen. procesul verbal prin care s-a constatat efectuarea unor acte premergătoare poate constitui mijloc de probă.

Ori, s-a constatat din analiza actelor de la dosar că la data de 21 septembrie 2011 s-a început urmărirea penală pentru infracțiunea de luare de mită, fără ca în prealabil să se fi încheiat un proces verbal în conformitate cu disp. art. 224 alin. (3) C. proc. pen.

Înalta Curte de Casație și Justiție a statuat că „din economia dispozițiilor art. 224 alin. (3) C. proc. pen. rezultă neîndoios și imperativ că efectuarea unor acte premergătoare se constată printr-un act procedural respectiv printr-un proces verbal și că doar acest proces verbal poate constitui mijloc de probă.

În acest context, instanța chiar dacă nu are obligația să se pronunțe expres cu privire la faptul că în lipsa acestui proces verbal actele premergătoare sunt practic inexistente, instanța trebuie să constate inexistența acestui proces verbal și implicit a probelor administrate în faza actelor premergătoare și în considerarea acestui fapt să procedeze la administrarea tuturor probelor în faza cercetării judecătorești" (Decizia penală nr. 2679 din 07 iulie 2011).

Chiar dacă lipsește procesul verbal despre care face vorbire art. 224 alin. (3) C. proc. pen., Curtea a administrat toate probele solicitate de acuzare și inculpați pentru a lămuri cauza sub toate aspectele.

În practica instanțelor s-a apreciat că nu este rezonabil ca întreaga urmărire penală să se bazeze exclusiv pe interceptări telefonice fiind necesar ca rezultatele obținute în urma folosirii tehnicilor de investigare specială să se coroboreze cu alte probe ce trebuiesc administrate pentru a se demonstra, fără dubii, vinovăția unei persoane, tocmai pentru a nu se face loc la abuzuri.

În ceea ce privește infracțiunea de fals în înscrisuri sub semnătură privată în legătură directă cu o infracțiune de corupție, prev. de art. 290 alin. (1) C. pen. raportat la art. 17 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 78/2000, s-au reținut următoarele:

În actul de trimitere în judecată se arată că infracțiunea sus menționată constă în aceea că inculpatul A., determinat fiind de E., a semnat un exemplar neconform realității al Hotărârii nr. 5 din 21 ianuarie 2011 a Biroului Executiv al M.M., pe care ulterior l-a înmânat avocatului său spre a fi folosit în instanța de judecată (fila 57).

S-a mai precizat în actul de acuzat că, prin acțiunile sale, inculpatul E. a urmărit a se asigura că Hotărârea nr. 5 din 21 ianuarie 2011 respectă dispozițiile art. 20 pct. c teza a II-a din Regulamentul de organizare și desfășurare a arbitrilor de fotbal, conform cărora „deciziile Biroului Executiv vor fi aplicate în termenele stabilite și validate de M.M. la proxima ședință”.

Declarațiile inculpaților A. și E. sunt în concordanță cu declarațiile martorului F., ele relevând următoarea împrejurare.

Inculpatul E. și martorul F. au fost la momentul respectiv avocații inculpatului A. Pentru pregătirea apărării, cei doi avocați s-au deplasat la locul unde era deținut inculpatul și în cadrul grefei, cei trei au purtat discuții despre strategia apărării.

La un moment dat inculpatul E. a scos din geantă un document pe care l-a înmânat inculpatului A. pentru a-l semna pentru conformitate.

După ce documentul a fost semnat, a intervenit imediat martorul F.F., lucrător în cadrul ..., care supraveghea grefa, acesta a luat documentul respectiv și a plecat la comandant.

Documentul ridicat de martorul F.F. reprezintă Hotărârea nr. 5 din 21 ianuarie 2011, este un draft, primit pe e-mail de către inculpatul E., în urma unei discuții telefonice cu secretarul comisiei centrale a arbitrilor, Z.

Draft-ul în cauză are același conținut cu Hotărârea nr. 5 din 21 ianuarie 2011 a Biroului Executiv al M.M., neavând nimic în plus sau în minus față de original.

Infracțiunea prevăzută de art. 290 C. pen. presupune „falsificarea unui înscris sub semnătură privată prin vreunul din modurile arătate în art. 288, dacă făptuitorul folosește înscrisul falsificat ori îl încredințează altei persoane spre folosire, în vederea producerii de consecințe juridice”.

Latura obiectivă a infracțiunii rezidă în falsificarea unui înscris prin contrafacere și alterare.

Art. 290 C. pen. face trimitere atunci când definește latura obiectivă a infracțiunii la „modurile arătate în art. 288 C. pen.,

adică la falsificarea unui înscris original prin contrafacerea scrierii ori a subscrierii sau prin alterarea lui în orice mod", fapt ce presupune preexistenta înscrisului sub semnătură privată.

Numai asupra unui act preexistent se poate acționa în cele două moduri arătate în articolul 288 C. pen., pentru ca infracțiunea prev. de art. 290 C. pen. să existe.

În acest sens este și practica judiciară.

Astfel, în sentința penală nr. 430 din 19 noiembrie 2009 a Curții de Apel București se menționează: „potrivit normei de incriminare (art. 290 din C. pen.) infracțiunea în discuție presupune, ca element material al laturii sale obiective, o acțiune de falsificare a unui înscris sub semnătură privată prin vreunul din modurile arătate în art. 288 din C. pen., respectiv prin contrafacerea scrierii sau subscrierii sau prin alterarea înscrisului în orice mod.

Drept urmare, un înscris sub semnătură privată (cum este și cel dintre cele din discuție) ar putea fi considerat falsificat numai în cazul în care scrierea sau semnătura din cuprinsul lui nu ar aparține persoanei cărora acestea le sunt atribuite, ci ar fi reproduse în mod fraudulos ori în cazul în care conținutul unui înscris adevărat și, deci, preexistent, ar fi denaturat prin efectuarea unor modificări materiale (adăugiri, înlocuiri, ștersături etc), niciuna dintre aceste situații neregăsindu-se însă în speță”.

Și Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Decizia penală nr. 1398 din 15 aprilie 2008 a reținut că „analizând dispozițiile art. 290 C. pen., rezultă că sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 290 C. pen., numai atunci când există deja un act sub semnătură privată, în materialitatea lui, și asupra căruia se acționează în modurile prevăzute de art. 288 C. pen., respectiv, contrafacerea înscrisului (ceea ce înseamnă că actul a fost contrafăcut prin imitarea, reproducerea frauduloasă a înscrisului, pentru a lăsa să se creadă că acel înscris este cel original) sau alterarea acestuia (ceea ce înseamnă modificarea materială a redactării textului unui asemenea înscris, prin adăugiri, înlocuiri, ștersături etc”.

Și prin Decizia penală nr. 564 din 08 februarie 2008, Înalta Curte de Casație și Justiție a statuat că: „Actele materiale infracționale ce reprezintă elementul material al infracțiunii de fals în înscrisuri sub semnătură privată sunt contrafacerea scrierii ori a subscrierii sau alterarea înscrisului în orice mod.

Alterarea adevărului în cazul infracțiunilor de fals material în înscrisuri, deci și în cazul înscrisurilor sub semnătură privată, se realizează asupra materialității înscrisului însuși, a formei materiale, a scrierii (instrumentum), și nu asupra conținutului, substanței sale, a împrejurărilor și faptelor despre care trebuie să facă probă (negotium).

A contraface înseamnă a imita, a plăsmui, a reproduce ceva în mod fraudulos, atribuindu-i caracter de autenticitate. A contraface o scriere înseamnă a reproduce fraudulos scrierea unei persoane pentru a face să se creadă că scrierea este cea originală și exprimă voința persoanei la care face referire actul.

Alterarea înseamnă modificarea materială a redactării textului înscrisului prin adăugiri, înlocuiri, ștergeri de cuvinte, cifre”.

Pronunțându-se într-o speță Înalta Curte de Casație și Justiție a reținut referitor la infracțiunea prev. de art. 290 C. pen. că falsul în înscrisuri sub semnătură privată este fapta persoanei care contraface, plăsmuiește în tot sau în parte ori alterează, modifică un astfel de înscris pentru a obține prin aceasta o probă scrisă, neconformă cu realitatea.

Falsificarea unui astfel de înscris înseamnă alterarea adevărului operată asupra unui lucru, asupra unei chestiuni care are legal însușiri probatorii.

Obiectul material al infracțiunii prev. în art. 290 C. pen. îl constituie înscrisul sub semnătură privată, contrafăcut sau alterat.

Falsificarea unui înscris sub semnătură privată nu este posibilă fără preexistenta unei stări de fapt sau drept, date în detrimentul căreia sa creează o probă falsă prin plăsmuirea sau alterarea unui înscris sub semnătură privată, căci în caz contrar un înscris fals care cu are nicio întrebuintare, care nu corespunde nici unei cerințe impuse de o stare de fapt, este un fals inutil și inofensiv, care nu cade sub incidența legii penale.

Totodată, trebuie arătat că elementul material al infracțiunii prev. de art. 290 C. pen. constă în acțiunea de falsificare prin vreunul din modurile arătate în art. 288 C. pen., adică prin contrafacerea scrierii ori a subscrierii, sau prin alterarea în orice mod a unui înscris.

Așadar, contrafacerea scrierii înseamnă plăsmuirea, respectiv confecționarea unui înscris similare cu cel care trebuie să

conțină mențiuni adevărate deoarece o condiție a existenței infracțiunii prev. în art. 290 C. pen. este ca înscrisul falsificat să fie susceptibil de a produce consecințe juridice în cazul în care ar fi folosit.

Ori, copia Hotărârii nr. 5 din 21 ianuarie 2011 de care se face vorbire în actul de acuzare nu cade sub incidența dispozițiilor art. 290 C. pen.

Mai mult, chiar dacă ar fi fals îmbracă în esență, forma falsului intelectual, ceea ce face ca ea să nu cadă sub incidența art. 290 C. pen.

Ori, este evident că asupra înscrisului - Hotărârea nr. 5 din 21 ianuarie 2011 - nu s-a acționat prin alterare sau contrafacere, așa cum cere art. 288 C. pen., ceea ce face ca latura obiectivă a infracțiunii prev. de art. 290 C. pen. să nu fie îndeplinită.

Rezultă deci, că atestarea unor împrejurări necorespunzătoare adevărului în conținutul unui înscris sub semnătură privată nu este prevăzută de legea penală actuală, falsul intelectual vizând doar actele publice, nu și cele sub semnătură privată, iar dacă legiuitorul ar fi dorit să incrimineze și o astfel de faptă, în cuprinsul normei juridice a articolului 290 C. pen. ar fi făcut referire și la latura obiectivă a art. 289 C. pen., nu numai la cea a art. 288 C. pen.

De altfel, susținerea acuzării (fila 38 din rechizitoriul - paragraful 4) că, în realitate, inculpatul E. urmărea să comită practic cele două exemplare ale hotărârii creând unul singur compus din prima filă a exemplarului semnat de inculpatul A. și a doua a exemplarului original aflat la M.M. nu este susținută de nicio probă, fiind o supoziție asupra unui fapt viitor fără corespondent în probele dosarului.

Aceeași este situația și în privința afirmației din actul de acuzare referitoare la faptul că rapiditatea cu care s-au desfășurat evenimentele denotă o înțelegere anterioară între ei doi inculpați cu privire la alterarea documentului original.

Este cert că subofițerul S.I.R.A.P. a intervenit foarte repede la câteva secunde din momentul când inculpatul A. a semnat documentul, fiind vigilent în respectarea atribuțiilor de serviciu, dar de aici nu se poate trage concluzia că între inculpații A. și E. a existat o înțelegere prealabilă.

Dacă o astfel de înțelegere a existat este evident că ea trebuia dovedită.

Este dincolo de orice îndoială că săvârșirea cu vinovăție a unei fapte prevăzute de legea penală și care prezintă pericol social, trebuie să stabilească pe bază de probe, convingerea de vinovăție, trebuie să fie certă, tragerea la răspundere să se facă potrivit vinovăției persoanei care a comis o infracțiune, iar indiciile nu sunt suficiente pentru a pronunța soluția de condamnare.

În acest sens, Înalta Curte de Casație și Justiție a conchis că prezumția de nevinovăție nu a putut fi anulată decât pe certitudinea instanței asupra vinovăției unui inculpat formată pe bază de probe neîndoielnice (Decizia penală nr. 122 din 27 martie 2006 - Completul de nouă judecători).

Tot în susținerea aceleiași idei, Înalta Curte de Casație și Justiție s-a pronunțat în sensul că înlăturarea prezumției penale cere ca judecătorii să nu întemeieze, în hotărârile pe care la pronunță, pe posibilitatea, ci pe certitudinea dobândită pe bază de probe decisive, complete, sigure în măsură să reflecte realitatea, obiectivă, adică fapta supusă judecării (Decizia penală nr. 3465 din 27 iunie 2007 a Înaltei Curți de Casație și Justiție).

Cum la dosarul cauzei, nu există probe care să justifice o soluție de condamnare, iar prezumția de nevinovăție nu a fost înlăturată prin probe certe, indiciile avute în vedere de acuzare fiind insuficiente s-a dispus achitarea inculpaților.

Temeiul achitării va fi pentru infracțiunile prev. de art. 254 alin. (1) raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000 cu aplicarea art. 41 alin. (2) C. pen. pentru inculpatul A., prev. de art. 255 alin. (1) C. pen. raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000 cu aplicarea art. 41 alin. (2) C. pen. pentru inculpatul B., prev. de art. 26 raportat la art. 255 alin. (1) C. pen. raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000 și art. 26 raportat la art. 254 alin. (1) raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000 pentru inculpatul C., prev. de art. 26 raportat la art. 255 alin. (1) raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000 cu aplicarea art. 41 alin. (2) C. pen. și art. 26 raportat la art. 254 alin. (1) C. pen. raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000 cu aplicarea art. 41 alin. (2) C. pen. pentru inculpatul D., prev. de art. art. 264 alin. (1) C. pen. raportat la art. 17 alin. (1) lit. a) teza a II-a din Legea nr. 78/2000. pentru inculpatul E., cel prev. de art. 11 pct. 2 lit. a) raportat la art. 10 lit. a) C. proc. pen., iar pentru infracțiunea prev. de art. 290 alin. (1) C. pen. raportat la art. 17 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 78/2000 pentru inculpatul A. și pentru infracțiunea prev. de art. 25 raportat la art. 290 alin. (1) C. pen. raportat la art. 17 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 78/2000, pentru inculpatul E. temeiul achitării va fi cel prev. de dispozițiile art. 11 pct. 2 lit. a) raportat la art. 10 lit. b) C. proc. pen.

Pe cale de consecință s-a dispus ridicarea sechestrului asigurător instituit prin Ordonanța nr. 150/P/2011 din 12 octombrie 2011 și ridicarea controlului judiciar instituit asupra inculpaților prin Decizia penală nr. 4072 din 21 noiembrie 2011, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție.

Împotriva sentinței penale nr. 230 din 15 mai 2013 a Curții de Apel București a declarat apel Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcției Naționale Anticorupție, criticând-o pentru nelegalitate și netemeinicie, motivele fiind expuse în partea introductivă a deciziei.

Recursul parchetului este fondat.

În apel au fost readministrate probele din cursul urmăririi penale și judecata din primă instanță în sensul că au fost ascultați martorii F., G., H., I., J., K., L., M., N., O., P., Z., F.F., H.H., Y., K.K., A.A.

Inculpații A., E. și C. au uzat de dreptul la tăcere.

Au fost administrate probe propuse de inculpații A., E. și parchet constând în audierea martorilor C.C., B.B. și înscrisuri.

În privința interceptărilor convorbirilor telefonice ale inculpaților sunt incidente prevederile art. 91² alin. (5) C. proc. pen. (la momentul efectuării acestora), conform cărora convorbirile sau comunicările interceptate și înregistrate pot fi folosite și în altă cauză penală dacă din cuprinsul acestora rezultă date sau informații concludente și utile privitoare la pregătirea sau săvârșirea unei alte infracțiuni dintre cele prevăzute la art. 91¹ alin. (1) și (2) C. proc. pen.

La dosar a fost depus mandatul de autorizare a interceptărilor convorbirilor telefonice emis de judecător anume desemnat din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție în temeiul Legii nr. 51/1991 privind siguranța națională a României, eliberat în cazul numitului B.

În privința inculpaților B. și D. se va dispune încetarea procesului penal în temeiul dispozițiilor art. 396 alin. (6) raportat la art. 16 alin. (1) lit. f) C. proc. pen. pentru infracțiunile de dare de mită prevăzută de art. 255 C. pen. raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000 cu aplicarea art. 41 alin. (2) C. pen., respectiv de complicitate la dare de mită prevăzută de art. 26 C. pen. raportat la art. 255 alin. (1) C. pen. cu aplicarea art. 6 din Legea nr. 78/2000, art. 41 alin. (2) C. pen. și art. 5 C. pen., complicitate la infracțiunea de luare de mită prevăzută de art. 26 C. pen. raportat la art. 254 C. pen. cu aplicarea art. 6 din Legea nr. 78/2000, art. 41 alin. (2) C. pen., întrucât a intervenit decesul acestora la 29 iulie 2013.

În conformitate cu dispozițiile art. 18 C. proc. pen., în caz de amnistie, de prescripție, de retragere a plângerii prealabile, de existență a unei cauze de nepedepsire sau de neimputabilitate ori în cazul renunțării la urmărire penală, suspectul sau inculpatul poate cere continuarea procesului penal.

Prin urmare, numai suspectul sau inculpatul poate cere continuarea procesului penal și numai în cazurile prevăzute expres și limitativ de dispozițiile legale enunțate - amnistie, prescripție, retragere a plângerii prealabile, cauze de nepedepsire sau de neimputabilitate, renunțare la urmărire penală.

În cazul decesului inculpatului, moștenitorii acestuia nu pot cere continuarea procesului penal, legea neprevăzând o asemenea posibilitate iar soluția ce se dispune este de încetare a procesului penal.

Ca atare, potrivit prevederilor legale menționate moștenitorii inculpaților decedați B. și D. nu pot solicita continuarea procesului penal și se impune încetarea procesului penal față de inculpați.

Referitor la inculpatul C., în temeiul dispozițiilor art. 396 alin. (6) raportat la art. 16 alin. (1) lit. b) teza a II-a C. proc. pen. se va dispune achitarea pentru complicitate la infracțiunea de dare de mită prevăzută de art. 26 C. pen. anterior raportat la art. 255 C. pen. anterior raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000 cu aplicarea art. 5 C. pen. și pentru complicitate la infracțiunea de luare de mită prevăzută de art. 26 C. pen. anterior raportat la art. 254 alin. (1) C. pen. anterior cu aplicarea art. 5 C. pen. și art. 33 lit. b) C. pen. din următoarele motive:

În actul de sesizare a instanței și în motivele de apel ale parchetului s-a reținut că inculpatul C. la data de 21 mai 2011, cu ocazia desfășurării partidei de fotbal O.O. - P.P. din cadrul echipei ... a ..., i-a ajutat pe inculpații B. și A. să remită, respectiv să primească suma de 19.000 euro în scopul delegării de către A. a unor arbitrii agreați de echipa de fotbal târgmureșeană la jocurile ediției de campionat 2011-2012, ceea ce întrunește elementele constitutive ale infracțiunilor de complicitate la dare de mită și complicitate la luare de mită.

Se reține că, în ceea ce-l privește pe inculpatul C., acțiunea infracțională a acestuia nu este descrisă detaliat ci doar prezentată generic, nu sunt expuse probele acuzării după cum nici instanța de fond nu motivează achitarea dispusă față

de acest inculpat. Însă, dispozițiile procesual penale - art. 421 C. proc. pen. referitoare la soluțiile ce se dispun la judecata în apel nu permit desființarea sentinței și rejudecarea de instanța de fond pe motiv că hotărârea este nemotivată și nici restituirea cauzei la parchet pentru refacerea actului ele sesizare (în ceea ce-l privește pe C.).

Atât în rechizitoriu cât și în motivele de apel au fost pe larg detaliate faptele inculpaților A., B., D. și E. și analizate probele de vinovăție referitoare la aceștia, cu excepția inculpatului C. care a fost amintit în treacăt, fiind expuse doar interceptările convorbirilor telefonice dintre inculpat și B. și declarațiile inculpaților și martorilor audiați în cauză, care oricum nu se referă la acesta.

Prin urmare, examinând probele referitoare la inculpatul C. și fapta descrisă sumar de acuzare, ce constituie obiectul judecății, se rețin următoarele.

La data faptei - 21 mai 2011, inculpatul C. era angajat ca recepționar la hotel Y.Y. din Târgu Mureș deținut de SC Z.Z. SRL - societatea inculpatului B. Așadar, C. era angajatul inculpatului B.

Conform interceptării convorbirilor telefonice dintre inculpatul B. și inculpatul C., dintre inculpatul B. și inculpatul D. din data de 21 mai 2011 - necontestate de altfel de niciunul dintre inculpați, a reieșit cu evidență că la data respectivă - 21 mai 2011, inculpatul C. - recepționarul hotelului inculpatului B., la cererea acestuia a remis inculpatului D. - pilotul elicopterului inculpatului B. suma de 19.000 euro, după ce în prealabil i-a împachetat „frumos așa, ca un cadou, știi. Ca o cutie”. (în acest sens: B.: Cum ai făcut ce te-am rugat? Ai numărat? C.: Cum? B.: Cum ai făcut ce te-am rugat? Ai numărat? C.: Da, da. 19.000 erau. B.: Împachetează frumos așa, ca un cadou, știi? Ca o cutie. C.: Da i-a luat deja, domnu A.A.A. (inculpatul D.). B.: Cheamă-l înapoi, ca un cadou, ca ceva așa, să arate ca un cadou, că a primit cineva cadou, da? C.: Na, bine. Lăsați, că-l sun acuma).

Suma de 19.000 euro remisă de inculpatul C. lui D. a fost primită anterior la aceeași dată - 21 mai 2011 de inculpatul C. din dispoziția inculpatului B., astfel cum a reieșit din declarațiile celor trei inculpați.

Astfel, inculpatul D. a relatat că la 21 mai 2011, s-a deplasat la hotel Y.Y. - Târgu Mureș de unde a luat un plic cu bani - 2.000 lei de la recepționarul hotelului - inculpatul C.

Inculpatul C. a declarat că de multe ori inculpatul B. i-a dat diverse sume de bani pentru a le transmite mai departe și la data de 21 mai 2011 este posibil ca inculpatul B., sau directoarea, respectiv casiera hotelului să-i fi spus să remită bani inculpatului D.

Inculpatul B. a precizat că întotdeauna lasă pilotului elicopterului său - inculpatul D. o sumă de 1.900 lei sau 2.000 pentru alimentarea aparatului de zbor, iar recepționarul de la hotel - respectiv inculpatul C. face diverse comisioane și prin intermediul acestuia trimitea diverse plicuri „zilnic fac acest lucru”.

Așadar, declarațiile celor trei inculpați atestă că suma de bani a fost dată de inculpatul B. (sau din dispoziția acestuia) inculpatului C. - recepționarul hotelului iar acesta la cererea inculpatului B. a remis-o mai departe inculpatului D.

Cu toate că nici unul dintre inculpați nu recunoaște că suma de bani era în cuantum de 19.000 euro ci susțin că era vorba de 1.900 lei sau 2.000 lei destinată alimentării cu combustibil a elicopterului, interceptările convorbirilor telefonice ale inculpaților atestă fără echivoc că în realitate erau 19.000 (euro), că trebuiau să fie împachetați cât mai frumos pentru că erau un cadou și că au fost ridicați de la inculpatul C. de inculpatul D.

Nu era vorba de 1.900 - 2.000 lei pentru plata combustibilului elicopterului inculpatului B., astfel că sub acest aspect declarațiile celor trei inculpați sunt nereale și sunt contrazise cu evidență chiar de conținutul interceptărilor telefonice ale acestora.

Împrejurarea că suma de 19.000 era în euro a reieșit din faptul că în dimineața zilei de 21 mai 2011 (ziua meciului dintre O.O. - P.P., la care A. a participat ca supervisor) inculpatul B. a luat legătura telefonic cu martorul G. - director general la o societate de schimb valutar - SC U.U. SRL Sighișoara, căruia i-a solicitat să îi aducă 21.000 euro pe lângă cei 4.000 euro pe care îi primise anterior.

Martorul G. a declarat că a remis suma de 25.000 euro inculpatului B. în două tranșe - în data de 20 mai 2011 - 4.000 euro iar restul de 21.000 euro în data de 21 mai 2011, cu precizarea că nu a fost vorba de un schimb valutar, ci de un ajutor dat inculpatului B. și restituit de acesta ulterior, în lei.

Se dovedește așadar că în dimineața zilei de 21 mai 2011 inculpatul B. a primit suma de 21.000 euro de la G. iar în aceeași zi i-a dat 19.000 euro inculpatului C. care la rândul său a remis-o mai departe inculpatului D.

Însă, în cazul inculpatului C. nu se poate demonstra că a cunoscut persoana căreia îi era destinată suma de 19.000 euro și titlul cu care aceasta a primit-o. De asemenea, nu se poate dovedi existența unei înțelegeri prealabile dintre inculpații B. și C. cum susține acuzarea, în sensul remiterii sumei de 19.000 euro inculpatului A.

Inculpatul C. era un simplu angajat al inculpatului B., un intermediar care la cererea acestuia executa diverse comisioane cum ar fi transmiterea de bani, plicuri, ș.a. după cum inculpații au relatat.

Nu există nici o dovadă că a știut că suma de 19.000 euro urma să fie dată de inculpatul D., inculpatului A., scopul remiterii banilor dar nici calitatea și atribuțiile pe care le exercita inculpatul A.

Astfel, inculpatul A. și inculpatul C. nici nu se cunoșteau după cum rezultă din interceptarea convorbirii telefonice a inculpatului A. cu soția sa . „și pe recepționar (C.) nu l-am văzut în viața mea”.

De asemenea, din probe reiese că la momentul la care inculpatul D. a preluat de la inculpatul C. banii, nici inculpatul D. - pilotul elicopterului - nu cunoștea destinația acestora. A aflat ulterior, de la inculpatul B. în sensul că erau pregătiți pentru inculpatul A. și de altfel, i-a și remis ulterior inculpatului A. cu ocazia deplasării cu elicopterul pe ruta Târgu Mureș - București.

În acest sens sunt interceptările convorbirilor telefonice ale inculpaților D. și B.:

„D.: Alo!

B.: Năită.

D.: „Da spuneți”

B.: Ajung în 4 minute la elicopter și plecăm, de la hotel (se referea la inculpatul A.)

D.: Am înțeles! V-aștept la hotel. Să trăiți!

B.: Deci . pregătește-te, dă-i drumul și venim.

D.: Ce fac cu ce-am acolo, cui le dau? (cu referire la banii primiți de la C.)

B.: Deci .fți spun eu. Dă-i bătaie! Pregătește-te! Hai!

D.: Bine. Vă aștept. Sunt pregătit.”

Totodată, nu există niciun martor și niciun inculpat care să ateste o înțelegere prealabilă a inculpaților B. și D., în sensul remiterii sumei de 19.000 euro inculpatului A.

Nici în notele scrise depuse de procuror cu ocazia soluționării apelurilor nu se face referire la vreo probă concretă de vinovăție ci doar se precizează că „instanța de fond a omis să se raporteze la probele acuzării” fără să le mai și specifice în vreun fel.

Din ansamblul motivelor expuse se impune achitarea inculpatului C. pentru complicitate la luare și dare de mită întrucât nu a acționat cu vinovăția cerută de lege.

În privința inculpatului A. soluția de achitare este greșită.

La data de 21 mai 2011, inculpatul A. - președinte al M.M. din cadrul N.N., în calitate de supervisor al meciului de fotbal O.O. - P.P. ce s-a desfășurat la Târgu Mureș a primit de la inculpatul B., prin intermediul inculpatului D. suma de 19.000 euro pentru exercitarea atribuțiilor de serviciu, respectiv supervizarea meciului de fotbal. În același scop, inculpatul A. a beneficiat de transport gratuit cu elicopterul pe ruta București - Târgu Mureș și retur, folos în valoare de 6.647 euro (conform expertizei) oferit de inculpatul B. prin intermediul inculpatului D. - pilotul aparatului de zbor.

Inculpatul B. era om de afaceri în județul Mureș, acționar la SC R.R. SA, societate ce efectua serviciile de salubritate a municipiului Târgu Mureș și deținea în Târgu Mureș hotelurile P. și P. - locații unde echipa de fotbal O.O. era cazată frecvent. De asemenea, inculpatul s-a implicat în susținerea eforturilor de menținere în prima ligă a echipei de fotbal, atât financiar cât și prin intermediul relațiilor sale în calitate de membru în comitetul Executiv al N.N.

Prin două contracte de împrumut cu titlu gratuit, SC R.R. SA - societate administrată de inculpatul B. a împrumutat Asociația „O.O.” cu sumele de 700.000 lei, respectiv 200.000 lei, cu obligația beneficiarului de a le restitui în termen de 30 de zile de la data la care clubul va încasa sumele provenite din transferul oricăruia dintre jucătorii achiziționați, către

un club terț din România sau străinătate.

În acest sens, martorul R. - directorul SC R.R. SA a declarat că au fost încheiate două contracte de împrumut între SC R.R. SA (în calitate de împrumutător) și O.O. (în calitate de împrumutat) contractele fiind semnate de inculpatul B. din partea SC R.R. SA.

Martorul K. a confirmat că inculpatul B. a sponsorizat echipa de fotbal O.O., a împrumutat clubul cu 9 miliarde de lei, iar problemele legate de clubul de fotbal le discuta cu B.

Același martor a precizat că, în situația în care meciul de fotbal ar fi fost câștigat de O.O., s-ar fi obținut bani în plus din drepturile de televizare ale meciului.

Martorul J. a declarat că inculpatul B. îl suna deseori pentru a discuta chestiuni legate de fotbal iar după unele meciuri se supăra, apreciind că echipa sa favorită O.O. fusese dezavantajată de arbitrii.

Așadar, la data faptelor, inculpatul C. era sponsor al echipei de fotbal O.O. și interesat în rambursarea împrumutului de 9 miliarde lei de către clubul de fotbal, iar acesta ar fi obținut bani din drepturile de televizare dacă O.O. câștiga meciul, conform relatării martorului K. Ca atare, inculpatul B. era interesat de rezultatul meciului O.O. - P.P.

Meciul de fotbal dintre echipele O.O. și P.P., etapa ... a ... ediția 2010/2011 a fost programat pentru data de 21 mai 2011 ora 17:00 (conform datelor oficiale publicate pe site-ul Ș.Ș.ro) partidă la care inculpatul A. a participat în calitate oficială de supervisor, aspect probat de raportul de supervizare pe care l-a întocmit. De menționat că în raportul scris se consemnează modul în care au fost respectate dispozițiile regulamentare cu privire la organizarea jocului; modul în care și-au îndeplinit atribuțiile observatorilor oficiali; comportarea oficialilor echipelor; comportarea spectatorilor și modul în care au fost organizate și au intervenit forțele de ordine; aprecierea generală a arbitrajului și menționarea eventualelor greșeli grave făcute de arbitri.

Din probe a reieșit că la data respectivă, inculpatul A. realizând că nu are timp să se deplaseze de la București la Târgu Mureș pentru a superviza meciul de fotbal, având de rezolvat și alte probleme a hotărât să nu mai participe la partida respectivă. Însă, prietenul său, B. pentru a-l determina să vină la Târgu Mureș unde avea loc meciul i-a propus să îi asigure deplasarea cu elicopterul său. În acest context A. a ajuns la Târgu Mureș cu aparatul de zbor pus la dispoziție de B. și pilotat de D. și a supervizat meciul O.O. - P.P.

Aspectele menționate reies din depozițiile celor doi inculpați A. și B.

În acest sens, A. a precizat că „la un moment dat, am ajuns la concluzia că nu mai am timp să mă deplasez la meci și nu am vrut să mai fac acel drum, însă, inculpatul B., prietenul meu mi-a propus să vină să mă ia cu elicopterul și în acest context am făcut deplasarea”.

La fel a declarat și B. „mi-a spus că este foarte prins cu mai multe probleme și că nu are timp, astfel că eu i-am pus la dispoziție elicopterul pe care îl folosesc eu pentru a se deplasa”.

Prin urmare, inculpații nu contestă existența faptei de deplasare cu elicopterul a inculpatului A. cu prilejul meciului O.O. - P.P., aparat de zbor pilotat de inculpatul D. și pus la dispoziție de B.

În aceste condiții achitarea dispusă de instanța de fond pe motiv că fapta nu există nu are nicio justificare.

Infrațiunea de luare de mită constă în fapta funcționarului care, direct sau indirect, pretinde ori primește bani sau alte foloase, care nu i se cuvin ori acceptă promisiunea unor astfel de foloase sau nu o respinge, în scopul de a îndeplini, a nu îndeplini ori a întârzia îndeplinirea unui act privitor la îndatoririle sale de serviciu sau în scopul de a face un act contrar acestor îndatoriri.

Sfera noțiunii de foloase este largă și include orice avantaj de natură patrimonială.

Făptuitorul săvârșește fapta incriminată (constând în pretinderea sau primirea de bani sau alte foloase) pentru ca în schimbul lor să îndeplinească, să nu îndeplinească, să întârzie îndeplinirea unui act privitor la îndatoririle sale de serviciu sau să efectueze un act contrar acestor îndatoriri. Existența dubiului cu privire la titlul ilicit cu care inculpatul ar fi primit sumele de bani ori foloasele de la anumite persoane are drept consecință lipsa unuia dintre elementele constitutive ale infrațiunii.

În cazul luării de mită, actul pe care făptuitorul îl îndeplinește poate fi ilicit dar și licit.

În speță, cuantumul transportului cu elicopterul pe ruta București -Târgu Mureș și retur a fost stabilit prin raportul de

expertiză judiciară contabilă efectuat în faza de judecată la suma de 6.647 euro și a fost suportat de inculpatul B. pentru inculpatul A.

Potrivit art. 30 alin. (9) din Regulamentul N.N. privind activitatea observatorilor oficiali și a supervisorilor „indemnizațiile sunt plătite de liga profesionistă de fotbal pe bază de decont.”.

De asemenea, conform Regulamentului privind activitatea observatorilor de arbitri la jocurile din cadrul competițiilor interne - cap. IX art. 27 pct. 9, cheltuielile privind deplasarea, cazarea și masa se avansează de către supervisorii și sunt decontate de N.N. sau Ș.Ș. (pentru jocurile din Liga I pe baza documentelor justificative).

În același sens sunt și declarațiile inculpatului A. potrivit căreia „trebuia să-mi suport toate costurile de deplasare la meciul de fotbal”.

Prin urmare, la data de 21 mai 2011 inculpatul A. - președinte al M.M. din cadrul N.N. a primit un folos patrimonial constând într-un transport gratuit cu elicopterul care nu i se cuvenea în scopul de a îndeplini un act privitor la îndatoririle sale de serviciu - aceea de a superviza meciul de fotbal ce se desfășura la Târgu Mureș între O.O. și P.P.

Așa cum s-a arătat, deplasarea gratuită a fost asigurată de B. tocmai pentru ca A. să supervizeze meciul care în lipsa unui asemenea folos nici nu ar mai fi participat la partida respectivă, după cum acesta a declarat „nu am vrut să mai fac acest drum”.

În speță, actul pe care inculpatul A. l-a îndeplinit a fost licit - supervizarea meciului dar folosul pe care l-a primit de la o persoană a fost ilicit iar asupra acestuia nu exista dubiu de vreme ce dispozițiile regulamentare prevăd expres că toate cheltuielile cu deplasarea, cazarea supervisorilor se decontează de N.N. sau Ș.Ș., tocmai pentru asigurarea imparțialității supervisorilor la meciurile de fotbal la care participă.

Inculpatul A. a beneficiat de transport gratuit cu elicopterul nu în calitate sa de persoană privată, de prieten al inculpatului B. ci în calitate de oficial al N.N. pentru a-și îndeplini o îndatorire de serviciu, iar persoana care i-a asigurat folosul B. era interesată de meciul pe care tocmai A. îl superviza.

Instanța de fond motivează achitarea pentru luare de mită în sensul că „pentru a exista o infracțiune de dare sau luare de mită este esențial să fie dovedită înțelegerea existentă între cel care oferă și cel care primește cu privire la scopul, motivul mitei” și că „o infracțiune de corupție . nu poate exista fără un scop, fără o situație precisă, dovedită printr-o înțelegere. Ori, un astfel de scop nu a fost dovedit prin nicio probă”.

Pe lângă faptul că judecătorul fondului a copiat integral concluziile scrise ale apărătorului A. (sub acest aspect critica parchetului este fondată și reiese cu evidență din compararea hotărârii cu notele avocatului) ceea ce susține nu are corespondent în dispozițiile legale și probele din dosar.

Legea nu cere existența unei înțelegeri prealabile, anterioare între mituitor și mituit pentru că realizarea uneia dintre modalitățile alternative ale elementului material al laturii obiective determină consumarea infracțiunii de luare de mită.

Pe de altă parte, scopul pentru care inculpatul A. a primit de la inculpatul B. un transport gratuit cu elicopterul a fost dovedit prin probe, însă ignorat de judecătorul fondului care nici nu l-a amintit. Deși, atât în rechizitoriul cât și cu ocazia dezbaterilor în primă instanță procurorul a susținut și motivat detaliat că unul dintre scopurile remiterii folosului inculpatului A. a fost și acela de exercitare a atribuțiilor de serviciu ca supervisor la meciul O.O. - P.P., instanța de fond nu l-a analizat, ci a preluat integral susținerea apărării.

Așadar, scopul primirii folosului de către A. a fost dovedit prin declarațiile celor doi inculpați, raportul de expertiză contabilă, raportul de supervizare al inculpatului A. dar și de modalitatea în care cei doi inculpați A. și B. au acționat.

Din probele administrate a rezultat că la aceeași dată - 21 mai 2011 când a avut loc meciul de fotbal O.O. - P.P., inculpatul A. a primit suma de 19.000 euro de la inculpatul B. prin intermediul inculpatului D. pentru exercitarea de către inculpat a atribuțiilor sale de serviciu - respectiv supervizarea meciului de fotbal.

Conform interceptărilor convorbirilor telefonice din ziua meciului, înainte de începerea acestuia - respectiv la 21 mai 2011 ora 9:22 inculpatul B. i-a solicitat martorului G. suma de „21 ... până luni pentru că mai primise anterior 4”, martorul fiind de acord să-i remită banii până la ora prânzului.

Martorul G. - director general la societatea de schimb valutar SC U.U. SRL Sighișoara a confirmat că a remis inculpatului B. suma de 25.000 euro în două tranșe - în data de 20 mai 2011 - 4.000 euro iar 21.000 euro în data de 21 mai 2011 (ziua meciului).

În aceeași zi, 21 mai 2011 ora 11:37, inculpatul A., conform înțelegerii avute cu inculpatul B., în sensul de a se deplasa la Târgu Mureș cu elicopterul deținut de acesta din urmă pentru a superviza meciul, l-a contactat pe B. întrucât nu îl identifica pe „domnul D.” - pilotul D. ce urma să efectueze deplasarea pe ruta București - Târgu Mureș și retur. În acest sens sunt interceptările convorbirilor telefonice dintre A. și B. din 21 mai 2011, ora 11:37.

„B.: Da A.!

A.: Păi, nu, deci, în primul rând nu, nu găsesc niciun domn D. p. aici.

B.: Deci trebuie să vină. D. este pilotul meu. Deci tre' să apară . Eu i-am spus să fie între unșpe jumate și doișpe acolo. Tu ai spus unșpe jumate . el a plecat normal, trebe să ajungă la unșpe jumate, doișpe fără douăzeci.

A.: E în regulă atunci, eu am ajuns chiar lângă un elicopter negru aicea.

B.: A aterizat, te-ai urcat sus și ai tăiat-o.

A.: Bine tați!. Mersi! Mersi!

B.: Că am organizat în așa fel, la șapte fără un sfert. Pleci înapoi.

A.: Bine. E în regulă! Mersi!

Pe parcursul desfășurării partidei de fotbal O.O. - P.P. supervizată de inculpatul A., la orele 17:06:59 și 18:33:51 inculpatul B. a avut două convorbiri telefonice cu inculpatul C. și inculpatul D.

Din cuprinsul acestora a reieșit că inculpatul C. - recepționarul hotelului - din dispoziția inculpatului B. a primit 19.000 euro și după ce în prealabil i-a numărat i-a remis inculpatului D.

Acesta era pregătit pentru zborul retur Târgu Mureș - București împreună cu A., după terminarea meciului și a confirmat primirea sumei de 19.000 euro de la C. în acest sens sunt interceptările convorbirilor telefonice: B.: Cum ai făcut C.? C.: Cum? B.: Cum ai făcut ce te-am rugat? Ai numărat? C.: Da, da 19.000 erau. B.: împachetează frumos așa, ca un cadou, știi? Ca o cutie. C.: Da i-a luat deja, domnu D. B.: Cheamă-l înapoi, ca un cadou, ca ceva așa . să arate ca un cadou, că a primit cineva cadou, da? C.: Na, bine. Lăsați, că-l sun acum . D.: Alo! B.: D.! . Ajung în 4 minute la elicopter și plecăm . de la hotel. D.: Am înțeles! V-aștept la hotel. Să trăiți! B.: Deci . pregătește-te, dă-i drumul și venim. D.: Ce fac cu ce-am acolo, cui le dau? B.: Deci . îți spun eu. Dă-i bătaie! Pregătește-te! Hai! D.: Bine. Vă aștept".

Deplasarea inculpatului A. pe ruta Târgu Mureș - București cu elicopterul pus la dispoziție de B. și pilotat de D. precum și primirea sumei de 19.000 euro de la acesta au fost confirmate de interceptările convorbirilor telefonice din data de 21 mai 2011 orele 20:36 și 20:50 dintre inculpații D., B. și A. Din cuprinsul acestora a reieșit că inculpatul D. a remis inculpatului A. suma de 19.000 euro care „a fost foarte mulțumit” iar după ce a ajuns acasă A. îi mulțumește inculpatului B.

În acest sens, sunt interceptările convorbirilor telefonice:

„D.: Trăiți, domnu B.! B.: Da D.! D.: Totul a fost foarte bine, fără probleme, . acum plec spre Corbeanca. B.: Numa un pic, da nu ai ajuns acum, mai repede ai ajuns. D.: A bineînțeles că da. Deci eu am și . deja. B.: Te-a lăsat pe DN1 ? D.: Da. B.: Bravo tați! Bravo! D.: O oră și, o oră aproape și treizeci, o oră și douăzeci și ceva de minute am făcut. B.: Omul mulțumit, tot, tot, tot? D.: Foarte mulțumit! Da, i-am dat totul ce-a fost acolo . Da. B.: Da. Na, bine. Na du-te și te odihnește și apoi dimineață ne auzim. D.: Bun. Da ...

A.: Alo! B.:Cum ați ajuns? Totul în regulă? A.: Da, mulțumesc! Am ajuns acasă. B.: Bravo! A.: Da . Mulțumesc frumos! B.: N-ai de ce tați! N-ai de ce! Vă pup și vă doresc o zi frumoasă, o seară frumoasă".

Prin urmare, ca și în cazul transportului gratuit cu elicopterul, la data de 21 mai 2011 inculpatul A. - președinte al M.M. din cadrul N.N. - a primit suma de 19.000 euro în scopul de a îndeplini un act privitor la îndatoririle sale de serviciu - supervizarea meciului de fotbal O.O. - P.P., în condițiile în care inițial refuzase să participe la meci conform propriilor declarații „nu am vrut să mai fac acel drum” (la Târgu Mureș unde se disputa partida).

Fapta de primire, pretindere . de bani sau foloase trebuie să fie anterioară, concomitentă sau imediat după îndeplinirea/neîndeplinirea actului privitor la îndatoririle sale de serviciu de către funcționar.

În speță, primirea folosului - transportul gratuit cu elicopterul - de către inculpatul A. s-a realizat anterior îndeplinirii

actului privitor la îndatoririle sale de serviciu iar primirea banilor s-a realizat de acesta imediat după supervizarea meciului de fotbal ce a constituit un act referitor la atribuțiile de serviciu.

Inculpatul A. a susținut că în ziua de 21 mai 2011, cu ocazia meciului de fotbal ce s-a desfășurat la Târgu Mureș, inculpatul B. a încercat să-i ofere un tablou, dar pentru că nu avea factură fiscală l-a refuzat.

În același sens a declarat și B., că a intenționat să-i ofere cadou un tablou inculpatului A., dar l-a refuzat, astfel că tabloul l-a lăsat la recepție.

Apărarea sa nu este confirmată de nicio probă pentru a fi reținută, iar pe de altă parte inculpatul A. nu a oferit nicio explicație logică, rezonabilă referitoare la conținutul interceptărilor convorbirilor telefonice dintre inculpați, din cuprinsul cărora reiese cu evidență că a beneficiat de un transport gratuit cu elicopterul și de suma de 19.000 euro de la B.

Prin urmare, fapta de luare de mită a inculpatului A. a fost dovedită cu interceptările convorbirilor telefonice expuse în cuprinsul hotărârii coroborate cu declarațiile inculpatului C., D., martorilor G., K., raportul de supervizare întocmit de A., raportul de expertiză contabilă.

Scopul pentru care inculpatul A. a primit banii și transportul gratuit nu este obligatoriu să fie dovedit numai cu martori, cum susține în esență apărarea și judecătorul primei instanțe ci să rezulte din orice mijloc de probă administrat, cum este cazul în speță.

Inculpatul A. este subiect activ al infracțiunii de luare de mită, contrar celor susținute de apărare.

În conformitate cu dispozițiile art. 147 C. pen., prin funcționar public se înțelege orice persoană care exercită permanent sau temporar, cu orice titlu, indiferent cum a fost investită, o însărcinare de orice natură, retribuită sau nu, în serviciul unei unități dintre cele la care se referă art. 145. Prin funcționar se înțelege persoana menționată în alin. (1), precum și orice salariat care exercită o însărcinare în serviciul unei alte persoane juridice decât cele prevăzute în acel alineat.

Potrivit art. 145 C. pen., prin termenul public se înțelege tot ce privește autoritățile publice, instituțiile publice, instituțiile sau alte persoane juridice de interes public, administrarea, folosirea sau exploatarea bunurilor proprietate publică, serviciile de interes public, precum și bunurile de orice fel care, potrivit legii, sunt de interes public.

N.N. este o structură sportivă de interes național, constituită prin asocierea cluburilor sportive, a asociațiilor județene de fotbal și a A.M.F. București, conform Statutului N.N. aflat pe site-ul N.N.ro.

De asemenea, la art. 1 din Statutul N.N. se prevede că N.N. este persoană juridică de drept privat, fără scop lucrativ, autonomă, neguvernamentală.

Coroborând prevederile din Statut reiese că N.N. este o persoană juridică de interes național și fiind de interes național este și de interes public pentru că privește întreaga comunitate.

În perioadele 20 august 2009 - 27 ianuarie 2010 și 15 iunie 2010 - 25 septembrie 2011, inclusiv la data faptei, inculpatul A. deținea funcția de președinte al M.M. din cadrul N.N., funcție care i-a conferit și calitatea de membru în Comitetul Executiv al N.N.

Așadar, exercita o însărcinare - aceea de președinte, în serviciul unui organism de specialitate - M.M. din cadrul unei persoane juridice de interes public, național - ceea ce îi conferă inculpatului A. calitatea de funcționar în sensul dispozițiilor art. 147 alin. (1) C. pen.

Concluzionând, probele au dovedit comiterea faptelor de către inculpatul A. și se impune condamnarea acestuia.

Referitor la infracțiunea de fals în înscrisuri sub semnătură privată comisă în legătură cu o infracțiune de corupție (reținută în sarcina inculpatului A. prin actul de trimitere în judecată), respectiv, la infracțiunile de instigare la infracțiunea de fals în înscrisuri sub semnătură privată comisă în legătură cu o infracțiune de corupție și de favorizarea infractorului (reținute în sarcina inculpatului E. prin actul de sesizare a instanței), Înalta Curte, cu majoritate, constată următoarele:

În rechizitoriu s-a reținut, în esență, că la data de 26 septembrie 2011, intimatul inculpat E., în calitate de apărător ales al intimatului inculpat A. - cercetat în stare de arest preventiv în Dosarul nr. x/P/2011 al Direcției Naționale Anticorupție pentru săvârșirea infracțiunii de luare de mită în formă continuată - s-a deplasat la locul de deținere al acestuia și i-a înmănat spre semnare un exemplar al Hotărârii nr. 5 din 21 ianuarie 2011 a Biroului Executiv al M.M., neconformă realității, în scopul constituirii unor probe neveridice, îngreunării urmăririi penale în cauza în care inculpatul A. era cercetat și obținerii unei soluții favorabile, de admitere a recursului pe care acesta îl declarase împotriva încheierii

pronunțate la data de 25 septembrie 2011 în Dosarul nr. xxx, prin care Tribunalul București a admis propunerea procurorului și a dispus arestarea preventivă a inculpatului A. pe o durată de 30 de zile pentru infracțiunea de luare de mită.

În ce-l privește pe intimatul inculpat A., prin același rechizitoriu s-a reținut că, la data de 26 noiembrie 2011, determinat fiind de către intimatul inculpat E., a semnat un exemplar al Hotărârii nr. 5 din 21 ianuarie 2011 a Biroului Executiv al M.M., neconform realității, după care l-a înmănat inculpatului E. pentru a-l folosi în instanță și a obține o soluție de admitere a recursului declarat împotriva încheierii prin care se dispusese arestarea sa preventivă pentru infracțiunea de luare de mită.

În motivarea soluției de achitare, instanța de fond a reținut că Hotărârea nr. 5 din 21 ianuarie 2011 a Biroului Executiv a M.M. nu cade sub incidența dispozițiilor art. 290 C. pen. deoarece, asupra acestui înscris nu s-a acționat prin alterare sau prin contrafacerea scrierii sau a subscrierii, așa cum cere art. 288 C. pen., astfel că latura obiectivă a infracțiunii de fals în înscrisuri sub semnătură privată nu este îndeplinită.

Atestarea unor împrejurări necorespunzătoare adevărului în conținutul unui înscris sub semnătură privată nu este prevăzută de legea penală, falsul intelectual vizând doar actele publice, nu și cele sub semnătură privată. Dacă legiuitorul ar fi dorit să incrimineze și o astfel de faptă în cuprinsul art. 290 C. pen., ar fi făcut referiri și la latura obiectivă a infracțiunii incriminate în art. 289 C. pen., nu numai la cea a infracțiunii prevăzute de art. 288 C. pen.

Înalta Curte reține în majoritate că, în ce privește infracțiunea de fals în înscrisuri sub semnătură privată, sub denumirea „Infracțiuni de fals”, legiuitorul a inclus într-o categorie distinctă de infracțiuni, în Titlul VII al părții speciale a C. pen. anterior, faptele de alterare a adevărului cu privire la anumite înscrisuri care au menirea, potrivit legii, să facă dovada adevărului pe care îl exprimă sau îl atestă.

Cap. III din titlul anterior menționat este consacrat infracțiunilor constând în falsuri în înscrisuri, obiectul juridic comun al acestor infracțiuni constând în relațiile sociale referitoare la încrederea de care trebuie să se bucure respectivele înscrisuri, cărora legea le-a atribuit însușiri probatorii, adică adevărul pe care acestea au destinația legală de a-l exprima sau atesta. Elementul material al laturii obiective a infracțiunilor de fals se realizează, de regulă, printr-o acțiune de falsificare, de alterare a adevărului, iar urmarea imediată constă într-o stare de pericol pentru valoarea socială ocrotită. Doar unele dintre infracțiunile de fals produc și alte urmări, constând într-o pagubă materială.

În conformitate cu dispozițiile art. 290 alin. (1) C. pen. anterior, constituie infracțiunea de fals în înscrisuri sub semnătură privată, falsificarea unui înscris sub semnătură privată prin vreunul din modurile arătate în art. 288 (prin contrafacerea scrierii ori a subscrierii sau prin alterarea lui în orice mod), dacă făptuitorul folosește înscrisul falsificat ori îl încredințează altei persoane spre folosire, în vederea producerii unei consecințe juridice.

Actele materiale prin care se realizează elementul material al laturii obiective a infracțiunii de fals în înscrisuri sub semnătură privată sunt contrafacerea scrierii ori a subscrierii sau alterarea înscrisului în orice mod. Alterarea adevărului în cazul infracțiunilor de fals material în înscrisuri oficiale, deci și în cazul înscrisurilor sub semnătură privată, se realizează asupra materialității înscrisului însuși, a formei materiale, a scrierii (instrumentum) și nu asupra substanței înscrisului (negotium).

A contraface înseamnă a imita, a plăsmui, a reproduce ceva în mod fraudulos, atribuindu-i caracter de adevăr, de autenticitate. În același sens, este și Decizia de îndrumare nr. 1 din 1970, prin care s-a statuat că există contrafacere totală atunci când făptuitorul plăsmuiește în întregime un înscris sau completează fără drept un formular care devine astfel original. Obiectul material al infracțiunii susmenționate îl constituie înscrisul sub semnătură privată falsificat, adică orice înscris care emană de la o persoană fizică, poartă o semnătură și este susceptibil de a produce efecte juridice.

Referitor la Hotărârea nr. 5 din 21 ianuarie 2011 a Biroului Executiv al M.M. se reține că, la data soluționării de către tribunal a propunerii de arestare preventivă a inculpatului A. pentru infracțiunea de luare de mită, intimatul inculpat E., în calitate de apărător ales al acestuia a invocat în apărarea clientului său, lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii de luare de mită, motivat de împrejurarea că, potrivit Regulamentelor N.N., nu avea atribuții concrete în delegarea arbitrilor - pentru desemnarea efectivă a arbitrilor fiind nominalizate alte persoane - ci numai atribuții de avizare a listei de arbitri, apărare ce a fost înlăturată de instanță. În susținerea apărării, intimatul inculpat E. a depus la dosarul cauzei hotărârea susmenționată, înscris care nu era ștampilat și nici semnat de membrii Biroului Executiv al M.M., dar în care se menționa că delegările arbitrilor, arbitrilor asistenți și observatorilor de arbitri la Liga 1, 2, 3, vor fi efectuate de către membrii M.M.

După pronunțarea de către instanța de fond a încheierii prin care s-a dispus arestarea preventivă a inculpatului A. pentru

infracțiunea de luare de mită, intimatul inculpat E. a intrat în posesia unui exemplar al Hotărârii nr. 5 din 21 ianuarie 2011, urmare discuției telefonice pe care a avut-o cu martorul Z. În declarațiile date, intimatul inculpat arată „Am cerut prin telefon secretarului M.M., Z., să-mi trimită prin e-mail Hotărârea 5 din 21 ianuarie 2011 pentru că eu pregăteam strategia pentru clientul meu, mă gândeam că va fi nevoie de acel act pe care l-am primit prin e-mail. Am făcut mai multe fotocopii, iar pe prima filă am aplicat ștampila cabinetului meu, am semnat conform cu originalul și aplicat data”.

Declarațiile intimatului inculpat sunt confirmate de declarațiile martorului Z, secretar Executiv în cadrul M.M., care arată următoarele: „În Hotărârea nr. 5 din 2011 dată de Biroul Executiv al M.M. se stipula în mod expres ca delegările de arbitri, respectiv de observatori să fie efectuate de către persoane diferite. După aproximativ 8-9 luni, E. mi-a cerut să-i comunic această hotărâre și la solicitarea acestuia i-am trimis-o doar în format electronic, prin e-mail, în formă brută, fără semnături, originalul fiind în fișetul de la M.M., tot la cererea sa i s-a aplicat o ștampilă pe forma brută pe care i-am transmis-o pe e-mail pe hotărâre, în dreptul mențiunii Ratificat M.M. nu se afla nici o semnătură și nici ștampilă”.

În același sens a declarat și martorul C.C. care arată că „Actul eliberat domnului E. undeva în anul 2011 era un draft din punctul meu de vedere pentru că nu conține semnăturile niciunei persoane am aplicat ștampila M.M. pe un document pe care nici nu l-am citit, la cererea domnului avocat E. Domnul E. a spus că îl apără pe A. și să-l ajutăm într-un fel pe acesta”, A. fiind arestat la acea dată.

Din compararea celor două înscrisuri sub semnătură privată, (cel depus de către intimatul inculpat E. la instanța de fond și cel pe care acesta l-a dat inculpatului A. să-l semneze), rezultă că acestea au mențiuni diferite, primul exemplar al hotărârii nu are nici o semnătură, iar pe cel de-al doilea exemplar, intimatul inculpat E. a aplicat o ștampilă, a semnat și l-a înmănat intimatului inculpat A. care l-a semnat în calitatea sa de președinte al M.M. (funcție deținută la data de 5 februarie 2011) la rubrica „Ratificat de M.M.” unde erau aplicate două ștampile rotunde cu impresiunea „M.M. - N.N.”

Raportând considerentele teoretice expuse anterior la speța dedusă judecării, rezultă că elementul material al laturii obiective a infracțiunii de fals în înscrisuri sub semnătură privată s-a realizat în modalitatea contrafacerii scrierii, sintagmă căreia, trebuie să i se acorde un sens mai larg și anume, acela de alcătuire, de plăsmuire a înscrisului, iar nu numai de imitare a scrierii manuscrise a conținutului său .

Referitor la forma de vinovăție, infracțiunea de fals în înscrisuri sub semnătură privată se comite cu intenție directă, subiectul acționează pentru atingerea unui anumit scop, respectiv, producerea unei consecințe juridice, are reprezentarea survenirii unei urmări periculoase ca rezultat al acțiunilor sale conjugate și implicit, a pericolului pe care faptele sale îl creează pentru relațiile sociale, prin atingerea adusă încrederii acordate înscrisurilor și urmărește acest rezultat.

În ce-l privește pe inculpatul E. se reține că scopul urmărit de acesta a fost acela de a folosi în fața instanței de recurs hotărârea anterior menționată (deși aceasta nu apare în procesul verbal al ședinței M.M. din data de 5 februarie 2011, de unde rezultă că nu era ratificată și, în consecință, nu putea produce efecte în sensul delegării atribuției inculpatului A. vizând delegările de arbitri către alte persoane) pentru a dovedi că în sarcina inculpatului A. nu poate fi reținută infracțiunea de luare de mită deoarece nu avea atribuții în ce privește delegarea arbitrilor și a obține o soluție de punere în libertate a acestuia. Această concluzie rezultă din faptul că în referatul cu propunere de arestare preventivă întocmit de procuror se reține că inculpatul A. a primit de la inculpatul B. suma de 19.000 euro și transportul gratuit cu elicopterul pe ruta București Târgu Mureș și retur în scopul delegării la meciul de fotbal Târgu Mureș-P.P., jocurile ediției de campionat 2011-2012 a unor arbitri agreați de echipa de fotbal din Târgu Mureș.

Referitor la inculpatul A., având în vedere declarația intimatului inculpat E. potrivit căreia, „nu pot preciza dacă înainte de a semna, învinuitul A. a vizualizat înscrisul cu siguranță i-am spus că este vorba de Hotărârea nr. 5 din 21 ianuarie 2011 și că o consider importantă pentru apărarea sa” și împrejurarea că intimatul inculpat, prezent fiind la soluționarea propunerii de luare împotriva sa a măsurii arestării preventive a luat cunoștință în mod direct de apărărilor formulate și de faptul că apărătorul său a depus la dosar hotărârea menționată, rezultă că la momentul semnării la locul de deținere a înscrisului pe care i l-a înmănat inculpatul E., a acționat cu forma de vinovăție cerută de lege, realizând că prin depunerea la instanța de recurs a hotărârii semnate de el este posibilă obținerea unei soluții favorabile, de punere a sa în libertate.

În ce privește consumarea infracțiunii, aceasta are loc de îndată ce s-a produs urmarea imediată, adică s-a creat starea de pericol prin săvârșirea acțiunii subsecvente de folosire de către făptuitor a înscrisului fals în vederea producerii unei consecințe juridice sau de încredințare a înscrisului unei alte persoane spre folosire în vederea aceleiași finalități.

Din declarațiile martorilor H.H. și F.F. rezultă că după ce inculpatul A. a semnat prima pagină a Hotărârii nr. 5/2011, în partea din dreapta sus unde exista o ștampilă a federației, martorul H.H. a intervenit și a luat înscrisul respectiv.

Prin urmare, intervenția martorului H.H. a întrerupt activitatea infracțională a intimatului inculpat A., aceasta rămânând în faza de tentativă, motiv pentru care în baza art. 386 C. proc. pen. se va dispune schimbarea încadrării juridice în sensul reținerii prevederilor art. 20 C. pen. anterior rap. la art. 290 alin. (1) C. pen. anterior cu aplic, art. 17 alin. (1) lit. c) din Legea 78/2000 și art. 5 C. pen. (pentru inculpatul A.) și ale art. 20 rap. la art. 25 și la art. 290 alin. (1) C. pen. anterior cu aplic, art. 17 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 78/2000 (pentru inculpatul E.).

În ce privește infracțiunea de favorizarea infractorului, aceasta constă, potrivit art. 264 alin. (1) C. pen. anterior, în „ajutorul dat unui infractor, fără o înțelegere stabilită înainte sau în timpul săvârșirii infracțiunii, pentru a îngreuna sau zădărnici urmărirea penală, judecata sau executarea pedepsei ori pentru a asigura infractorului folosul sau produsul infracțiunii”.

Obiectul juridic special al infracțiunii de favorizarea infractorului îl constituie relațiile sociale privitoare la înfăptuirea justiției pentru a căror dezvoltare nestingherită, infractorii nu trebuie să fie ajutați să se sustragă raportului juridic penal, raportului juridic de executare a pedepsei sau să beneficieze de anumite foloase ale infracțiunii.

Elementul material al laturii obiective a infracțiunii de favorizarea infractorului constă în favorizarea unui infractor, care se poate realiza prin ajutorul dat infractorului pentru a îngreuna sau zădărnici urmărirea penală, judecata sau executarea pedepsei (favorizare personală, in personam). Ajutorul dat infractorului în acest scop poate consta în orice act comisiv sau omisiv, sub orice formă și prin orice mijloc prin care infractorul este ajutat să se sustragă de la urmărirea penală, judecată sau executarea pedepsei, ori este protejat.

Urmarea imediată a infracțiunii de favorizarea infractorului constă în crearea unei stări de pericol pentru normala desfășurare a activității de înfăptuire a justiției și pentru relațiile sociale a căror ocrotire este asigurată prin apărarea acestei activități. Pentru existența infracțiunii, este indiferent dacă urmărirea, judecata sau executarea pedepsei a și fost îngreunată sau zădărnicită ori dacă s-a asigurat pentru infractor în mod efectiv produsul sau folosul infracțiunii.

În speță, ajutorul dat de intimatul inculpat E. intimatului inculpat A. a constat în punerea la dispoziția acestuia a Hotărârii nr. 5 din 21 ianuarie 2011 pentru a fi semnată și depusă la instanța de recurs în scopul obținerii unei soluții favorabile de punere în libertate a inculpatului A. Relevantă în acest sens este declarația martorului C.C. în care arată că inculpatul E. i-a cerut Hotărârea nr. 5 din 21 ianuarie 2011 pentru că îl apără pe A. și să-l ajutăm într-un fel pe acesta.

În conformitate cu dispozițiile art. 5 alin. (1) din N.C.P., în cazul în care de la săvârșirea infracțiunii până la judecarea definitivă a cauzei au intervenit una sau mai multe legi penale, se aplică legea mai favorabilă.

În speță de la data săvârșirii infracțiunilor de către inculpați - 21 mai 2011, respectiv 26 septembrie 2011 până la soluționarea apelului a intrat în vigoare Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind C. pen.

Prin compararea legilor penale succesive, cea din momentul faptelor cu cea din momentul judecării, legea penală favorabilă inculpaților A. și E. este legea veche sub aspectul modalității de stabilire a pedepsei rezultante în caz de concurs de infracțiuni.

Conform art. 34 lit. b) C. pen., în caz de concurs de infracțiuni, când s-au stabilit numai pedepse cu închisoare, se aplică pedeapsa cea mai grea, care poate fi sporită până la maximum ei special, iar când acest maxim nu este îndeplinit, se poate adăuga un spor de până la 5 ani.

În cazul concursului de infracțiuni legea veche prevede că atât sporirea pedepsei până la maximum special cât și adăugarea unui spor de pedeapsă sunt facultative.

Potrivit art. 39 alin. (1) lit. b) din N.C.P., în caz de concurs de infracțiuni când s-au stabilit numai pedepse cu închisoarea, se aplică pedeapsa cea mai grea, la care se adaugă un spor de o treime din totalul celorlalte pedepse stabilite.

Prin urmare, aplicarea unui spor de pedeapsă a devenit obligatoriu conform N.C.P. Sub acest aspect legea veche este mai favorabilă.

La individualizarea pedepselor ce urmează a fi aplicate inculpaților A. și E. pentru faptele săvârșite, în conformitate cu dispozițiile art. 72 C. pen. se vor avea în vedere limitele de pedeapsă, gradul de pericol social al faptelor comise, persoana inculpaților și împrejurările care atenuează sau agravează răspunderea penală.

Fiind stabilite pedepse într-un quantum orientat spre minimumul special prevăzut de lege se au în vedere într-o măsură suficientă atât datele care circumstanțiază persoana inculpaților (vârstă, antecedente penale) cât și pericolul social

concret al faptelor, pus în evidență de împrejurările și modalitatea în care aceștia au acționat.

Inculpatul A. a comis infracțiunile în calitate sa atât de președinte al M.M. cât și de supervisor la meciul de fotbal O.O. - P.P., ceea ce sporește gravitatea faptelor săvârșite în calitățile oficiale deținute și care presupuneau responsabilitate, respect față de lege și competiția sportivă.

În raport cu criteriile enunțate, aplicarea dispozițiilor art. 81 C. pen. - suspendarea condiționată a executării pedepsei sau a dispozițiilor art. 86¹ C. pen. - suspendarea executării pedepsei sub supraveghere nu se justifică.

Referitor la inculpatul E. se reține, raportat la împrejurarea că înscrisul falsificat nu a produs consecințe juridice și la limitele de pedeapsă prevăzute de lege pentru infracțiunile comise, că scopul preventiv și educativ al sancțiunilor poate fi atins și fără executarea efectivă a acestora, respectiv prin aplicarea art. 81 C. pen., privind suspendarea condiționată a executării pedepsei.

În ceea ce privește pedepsele complementare și accesorii se au în vedere dispozițiile art. 12 alin. (1) din Legea nr. 187 din 24 octombrie 2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind C. pen., conform căroră, în cazul succesiunii de legi penale intervenite până la rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare, pedepsele accesorii și complementare se aplică potrivit legii care a fost identificată ca lege mai favorabilă în raport cu infracțiunea comisă.

În speță, legea veche a fost identificată ca lege mai favorabilă și prin urmare, în conformitate cu dispozițiile legale enunțate, pedepsele accesorii și complementare se aplică potrivit legii vechi.

Aplicarea pedepsei complementare a interzicerii unor drepturi este obligatorie pentru intimatul inculpat A. întrucât legea o prevede.

Ca atare, se va aplica inculpatului A. și pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 64 alin. (1) lit. a) teza a II-a, b) și c) C. pen.

Pentru considerentele expuse, în temeiul dispozițiilor art. 421 pct. 2 lit. a) C. proc. pen. se va admite apelul declarat de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcției Naționale Anticorupție - împotriva sentinței penale nr. 230 din 15 mai 2013 pronunțată de Curtea de Apel București, secția I penală, în Dosarul nr. x/2/2011 privind pe intimații inculpați A., B., D., E. și C.

Se va desființa în totalitate sentința penală susmenționată și rejudecând:

I. În baza art. 254 alin. (1) C. pen. anterior raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000 cu aplicarea art. 41 alin. (2) C. pen. anterior și art. 5 C. pen., va fi condamnat inculpatul A., la pedeapsa de 3 ani închisoare și 2 ani pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 64 alin. (1) lit. a) teza a II-a, b), c) C. pen. anterior, pentru infracțiunea de luare de mită.

În baza art. 20 C. pen. anterior raportat la art. 290 alin. (1) C. pen. anterior cu aplicarea art. 17 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 78/2000 și art. 5 C. pen., va fi condamnat același inculpat la pedeapsa de 6 luni închisoare pentru tentativă la infracțiunea de fals în înscrisuri sub semnătură privată în legătură directă cu infracțiuni de corupție, prin schimbarea încadrării juridice din infracțiunea prev. de art. 290 alin. (1) C. pen. anterior cu aplicarea art. 17 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 78/2000.

În baza art. 33 lit. a), art. 34 lit. b) și art. 35 alin. (1) C. pen. anterior se vor contopi pedepsele aplicate, de 3 ani închisoare și de 6 luni închisoare și se va dispune ca inculpatul A. să execute pedeapsa cea mai grea de 3 ani închisoare și 2 ani pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 64 alin. (1) lit. a) teza a II-a, b), c) C. pen. anterior.

În baza art. 71 alin. (2) C. pen. anterior, pe durata executării pedepsei închisorii, se vor interzice inculpatului drepturile prevăzute de art. 64 alin. (1) lit. a) teza a II-a, b), c) C. pen. anterior, ca pedeapsă accesorie.

Se va deduce din pedeapsa aplicată inculpatului A. reținerea și arestarea preventivă de la 24 septembrie 2011 la 21 noiembrie 2011.

II. În baza art. 20 C. pen. anterior raportat la art. 25 C. pen. anterior și la art. 290 alin. (1) C. pen. anterior cu aplicarea art. 17 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 78/2000 și art. 5 C. pen., va fi condamnat inculpatul E., la pedeapsa de 6 luni închisoare pentru tentativă la instigare la infracțiunea de fals în înscrisuri sub semnătură privată în legătură cu infracțiuni de corupție, prin schimbarea încadrării juridice din infracțiunea prev. de art. art. 25 C. pen. anterior raportat la art. 290 alin. (1) C. pen. anterior cu aplicarea art. 17 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 78/2000.

În baza art. 264 C. pen. anterior raportat la art. 17 lit. a) teza a II-a din Legea nr. 78/2000 cu aplicarea art. 5 C. pen., va fi condamnat același inculpat la pedeapsa de 6 luni închisoare pentru infracțiunea de favorizarea infractorului comisă în legătură cu infracțiuni de corupție.

În baza art. 33 lit. a), art. 34 lit. b) C. pen. anterior, se vor contopi cele două pedepse aplicate de câte 6 luni închisoare și se va dispune ca inculpatul E. să execute pedeapsa cea mai grea de 6 luni închisoare.

În baza art. 71 alin. (2) C. pen. anterior, se va interzice inculpatului drepturile prevăzute de art. 64 alin. (1) lit. a) teza a II-a, b), c) C. pen. anterior.

În baza art. 81 C. pen. anterior se va suspenda condiționat executarea pedepsei rezultante de 6 luni închisoare pe durata unui termen de încercare de 2 ani și 6 luni, stabilit în conformitate cu dispozițiile art. 82 C. pen. anterior.

În baza art. 359 C. proc. pen. anterior, se va atrage atenția inculpatului asupra dispozițiilor art. 83 C. pen. anterior.

În baza art. 71 alin. (5) C. pen. anterior pe durata suspendării condiționate a executării pedepsei închisorii, se va suspenda și executarea pedepselor accesorii.

III. În baza art. 396 alin. (6) raportat la art. 16 alin. (1) lit. b) teza a II-a C. proc. pen. va fi achitat inculpatul C., pentru complicitate la infracțiunea de dare de mită prevăzută de art. 26 C. pen. anterior raportat la art. 255 C. pen. anterior raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000 cu aplicarea art. 5 C. pen. și pentru complicitate la infracțiunea de luare de mită prevăzută de art. 26 C. pen. anterior raportat la art. 254 alin. (1) C. pen. anterior cu aplicarea art. 5 C. pen. și art. 33 lit. b) C. pen. anterior.

IV. În baza art. 396 alin. (6) raportat la art. 16 alin. (1) lit. f) C. proc. pen. se va înceta procesul penal pornit împotriva inculpatului B., pentru infracțiunea de dare de mită prevăzută de art. 255 C. pen. anterior raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000 cu aplicarea art. 41 alin. (2) C. pen. anterior, ca urmare a intervenirii decesului acestuia.

V. În baza art. 396 alin. (6) raportat la art. 16 alin. (1) lit. f) C. proc. pen. se va înceta procesul penal pornit împotriva inculpatului D., pentru complicitate la infracțiunea de dare de mită prevăzută de art. 26 C. pen. anterior raportat la art. 255 alin. (1) C. pen. anterior cu aplicarea art. 6 din Legea nr. 78/2000, art. 41 alin. (2) C. pen. anterior și art. 5 C. pen. și pentru complicitate la infracțiunea de luare de mită prevăzută de art. 26 C. pen. anterior raportat la art. 254 C. pen. anterior cu aplicarea art. 6 din Legea nr. 78/2000, art. 41 alin. (2) C. pen. anterior și art. 5 și art. 33 lit. b) C. pen. anterior, ca urmare a intervenirii decesului acestuia.

În baza art. 19 din Legea nr. 78/2000 se vor confisca de la inculpatul A. sumele de 19.000 euro și 6.647 euro prin obligarea inculpatului la plata către stat a acestor sume (echivalentul în lei la cursul B.N.R din ziua plății) și se va constata că inculpatul A. a consemnat la C.E.C B. suma de 22.000 euro, cu chitanța din 12 octombrie 2011 și recipisa din 12 octombrie 2011 la dispoziția Direcției Naționale Anticorupție (vol. 111, fila 7).

Se va menține sechestrul asigurator instituit prin Ordonanța procurorului nr. X/P/2011 din 12 octombrie 2011 asupra bunurilor inculpatului A. până la concurența sumelor de 19.000 euro și 6.647 euro.

În baza art. 274 alin. (2) C. proc. pen. va fi obligat inculpatul A. la plata sumei de 40.173 lei (din care 3.000 lei reprezentând cheltuieli judiciare din cursul urmăririi penale, 35.173 lei contravaloare expertiză tehnică judiciară și 2.000 lei cheltuieli judiciare la instanța de fond).

În baza art. 274 alin. (2) C. proc. pen. va fi obligat inculpatul E. la plata sumei de 5.000 lei cheltuieli judiciare către stat (din care suma de 3.000 lei reprezentând cheltuieli judiciare din cursul urmăririi penale și 2.000 lei cheltuieli judiciare la instanța de fond).

În baza art. 275 alin. (3) C. proc. pen. cheltuielile judiciare ocazionate de soluționarea apelului declarat de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcției Naționale Anticorupție, vor rămâne în sarcina statului.

Onorariile cuvenite apărătorilor desemnați din oficiu pentru intimații inculpați D., B. și C., în sumă de câte 400 lei, se vor plăti din fondul Ministerului Justiției.

Onorariile parțiale cuvenite apărătorilor desemnați din oficiu pentru intimații A. și E., până la prezentarea apărătorilor aleși, în sumă de câte 100 lei, se vor plăti din fondul Ministerului Justiției.

PENTRU ACESTE MOTIVE

ÎN NUMELE LEGII

DECIDE

În majoritate:

Admite apelul declarat de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcției Naționale Anticorupție - împotriva Sentinței penale nr. 230 din 15 mai 2013 pronunțată de Curtea de Apel București, secția I penală, în Dosarul nr. x/2/2011 privind pe intimații inculpați A., B., D., E. și C.

Desființează în totalitate sentința penală susmenționată și rejudecând:

I. În baza art. 254 alin. (1) C. pen. anterior raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000 cu aplicarea art. 41 alin. (2) C. pen. anterior și art. 5 C. pen., condamnă pe inculpatul A., la pedeapsa de 3 ani închisoare și 2 ani pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 64 alin. (1) lit. a) teza a II-a, b), c) C. pen. anterior, pentru infracțiunea de luare de mită.

În baza art. 20 C. pen. anterior raportat la art. 290 alin. (1) C. pen. anterior cu aplicarea art. 17 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 78/2000 și art. 5 C. pen., condamnă pe același inculpat la pedeapsa de 6 luni închisoare pentru tentativă la infracțiunea de fals în înscrisuri sub semnătură privată în legătură directă cu infracțiuni de corupție, prin schimbarea încadrării juridice din infracțiunea prev. de art. 290 alin. (1) C. pen. anterior cu aplicarea art. 17 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 78/2000.

În baza art. 33 lit. a), art. 34 lit. b) și art. 35 alin. (1) C. pen. anterior contopește pedepsele aplicate, de 3 ani închisoare și de 6 luni închisoare și dispune ca inculpatul A. să execute pedeapsa cea mai grea de 3 ani închisoare și 2 ani pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 64 alin. (1) lit. a) teza a II-a, b), c) C. pen. anterior.

În baza art. 71 alin. (2) C. pen. anterior, pe durata executării pedepsei închisorii, interzice inculpatului drepturile prevăzute de art. 64 alin. (1) lit. a) teza a II-a, b), c) C. pen. anterior, ca pedeapsă accesorie.

Deduce din pedeapsa aplicată inculpatului A. reținerea și arestarea preventivă de la 24 septembrie 2011 la 21 noiembrie 2011.

II. În baza art. 20 C. pen. anterior raportat la art. 25 C. pen. anterior și la art. 290 alin. (1) C. pen. anterior cu aplicarea art. 17 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 78/2000 și art. 5 C. pen., condamnă pe inculpatul E., la pedeapsa de 6 luni închisoare pentru tentativă la instigare la infracțiunea de fals în înscrisuri sub semnătură privată în legătură cu infracțiuni de corupție, prin schimbarea încadrării juridice din infracțiunea prev. de art. art. 25 C. pen. anterior raportat la art. 290 alin. (1) C. pen. anterior cu aplicarea art. 17 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 78/2000.

În baza art. 264 C. pen. anterior raportat la art. 17 lit. a) teza a II-a din Legea nr. 78/2000 cu aplicarea art. 5 C. pen., condamnă pe același inculpat la pedeapsa de 6 luni închisoare pentru infracțiunea de favorizarea infractorului comisă în legătură cu infracțiuni de corupție.

În baza art. 33 lit. a), art. 34 lit. b) C. pen. anterior, contopește cele două pedepse aplicate de câte 6 luni închisoare și dispune ca inculpatul E. să execute pedeapsa cea mai grea de 6 luni închisoare.

În baza art. 71 alin. (2) C. pen. anterior, interzice inculpatului drepturile prevăzute de art. 64 alin. (1) lit. a) teza a II-a, b), c) C. pen. anterior.

În baza art. 81 C. pen. anterior suspendă condiționat executarea pedepsei rezultante de 6 luni închisoare pe durata unui termen de încercare de 2 ani și 6 luni, stabilit în conformitate cu dispozițiile art. 82 C. pen. anterior.

În baza art. 359 C. proc. pen. anterior, atrage atenția inculpatului asupra dispozițiilor art. 83 C. pen. anterior.

În baza art. 71 alin. (5) C. pen. anterior pe durata suspendării condiționate a executării pedepsei închisorii, se suspendă și executarea pedepselor accesorii.

III. În baza art. 396 alin. (6) raportat la art. 16 alin. (1) lit. b) teza a II-a C. proc. pen. achită pe inculpatul C., pentru complicitate la infracțiunea de dare de mită prevăzută de art. 26 C. pen. anterior raportat la art. 255 C. pen. anterior raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000 cu aplicarea art. 5 C. pen. și pentru complicitate la infracțiunea de luare de mită prevăzută de art. 26 C. pen. anterior raportat la art. 254 alin. (1) C. pen. anterior cu aplicarea art. 5 C. pen. și art. 33 lit. b) C. pen. anterior.

IV. În baza art. 396 alin. (6) raportat la art. 16 alin. (1) lit. f) C. proc. pen. încetează procesul penal pornit împotriva inculpatului B., pentru infracțiunea de dare de mită prevăzută de art. 255 C. pen. anterior raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000 cu aplicarea art. 41 alin. (2) C. pen. anterior, ca urmare a intervenirii decesului acestuia.

V. În baza art. 396 alin. (6) raportat la art. 16 alin. (1) lit. f) C. proc. pen. încetează procesul penal pornit împotriva inculpatului D., pentru complicitate la infracțiunea de dare de mită prevăzută de art. 26 C. pen. anterior raportat la art. 255 alin. (1) C. pen. anterior cu aplicarea art. 6 din Legea nr. 78/2000, art. 41 alin. (2) C. pen. anterior și art. 5 C. pen. și pentru complicitate la infracțiunea de luare de mită prevăzută de art. 26 C. pen. anterior raportat la art. 254 C. pen. anterior cu aplicarea art. 6 din Legea nr. 78/2000, art. 41 alin. (2) C. pen. anterior și art. 5 și art. 33 lit. b) C. pen. anterior, ca urmare a intervenirii decesului acestuia.

În baza art. 19 din Legea nr. 78/2000 confiscă de la inculpatul A. sumele de 19.000 euro și 6.647 euro prin obligarea inculpatului la plata către stat a acestor sume (echivalentul în lei la cursul Banca Națională a României din ziua plății) și constată că inculpatul A. a consemnat la C.E.C. suma de 22.000 euro, cu chitanța din 12 octombrie 2011 și recipisa din 12 octombrie 2011 la dispoziția Direcției Naționale Anticorupție (vol. III, fila 7).

Menține sechestrul asigurator instituit prin Ordonanța procurorului nr. X/P/2011 din 12 octombrie 2011 asupra bunurilor inculpatului A. până la concurența sumelor de 19.000 euro și 6.647 euro.

În baza art. 274 alin. (2) C. proc. pen. obligă inculpatul A. la plata sumei de 40.173 lei (din care 3.000 lei reprezentând cheltuieli judiciare din cursul urmăririi penale, 35.173 lei contravaloare expertiză tehnică judiciară și 2.000 lei cheltuieli judiciare la instanța de fond).

În baza art. 274 alin. (2) C. proc. pen. obligă inculpatul E. la plata sumei de 5.000 lei cheltuieli judiciare către stat (din care suma de 3.000 lei reprezentând cheltuieli judiciare din cursul urmăririi penale și 2.000 lei cheltuieli judiciare la instanța de fond).

În baza art. 275 alin. (3) C. proc. pen. cheltuielile judiciare ocazionate de soluționarea apelului declarat de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcției Naționale Anticorupție, rămân în sarcina statului.

Onorariile convenite apărătorilor desemnați din oficiu pentru intimații inculpați D., B. și C., în sumă de câte 400 lei, se vor plăti din fondul Ministerului Justiției.

Onorariile parțiale convenite apărătorilor desemnați din oficiu pentru intimații A. și E., până la prezentarea apărătorilor aleși, în sumă de câte 100 lei, se vor plăti din fondul Ministerului Justiției.

Definitivă.

Pronunțată în ședință publică, azi 08 aprilie 2015.

OPINIE SEPARATĂ

Cu opinia separată a doamnei judecătoare C.C.C., numai în ceea ce-i privește pe inculpații A. și E. în sensul achitării acestora în temeiul art. 396 alin. (6) raportat la art. 16 lit. c) C. proc. pen. pentru infracțiunile prev. de art. 290 alin. (1) C. pen. anterior cu aplicarea art. 17 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 78/2000 și art. 5 C. pen. (inculpatul A.), respectiv pentru infracțiunile prev. de art. 25 C. pen. anterior raportat la art. 290 alin. (1) C. pen. anterior cu aplicarea art. 17 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 78/2000 și art. 5 C. pen. și art. 264 C. pen. anterior raportat la art. 17 lit. a) teza a II-a din Legea nr. 78/2000 cu aplicarea art. 5 C. pen. (inculpatul E.).

În opinie separată, se apreciază că se impune achitarea inculpaților A. și E. în temeiul dispozițiilor art. 396 alin. (6) raportat la art. 10 lit. c) C. proc. pen. numai pentru infracțiunile prevăzute de art. 290 alin. (1) C. pen. anterior cu aplicarea art. 17 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 78/2000 și art. 5 C. pen. (inculpatul A.) respectiv pentru infracțiunile prevăzute de art. 25 C. pen. anterior raportat la art. 290 alin. (1) C. pen. anterior cu aplicarea art. 17 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 78/2000 și art. 5 C. pen. și art. 264 C. pen. anterior raportat la art. 17 lit. a) teza a II-a din Legea nr. 78/2000 cu aplicarea art. 5 C. pen. (inculpatul E.); cu menținerea celorlalte dispoziții din minută hotărâte în unanimitate referitoare la condamnarea inculpatului A. pentru luare de mită la 3 ani închisoare și 2 ani pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 64 alin. (1) lit. a) teza a II-a, b) și c) C. pen., achitarea inculpatului C. în temeiul art. 396 alin. (6) raportat la art. 16 alin. (1) lit. b) teza a II-a C. proc. pen. pentru complicitate la dare și luare de mită; încetarea procesului penal față de inculpații B. și D. ca urmare a decesului acestora, confiscării de la inculpatul A. a sumelor de 19.000 euro și 6.647 euro și menținerii sechestrului asigurator asupra bunurilor inculpatului A. până la concurența acestor sume.

Astfel, cu privire la inculpații A. și E. sub aspectul infracțiunilor de fals în înscrisuri sub semnătură privată în legătură directă cu infracțiuni de corupție, instigării la infracțiunea de fals în înscrisuri sub semnătură privată în legătură cu infracțiuni de corupție și favorizare a infractorului comisă în legătură cu infracțiuni de corupție, parchetul a susținut următoarele:

- obiectul material al infracțiunii de fals în înscrisuri sub semnătură privată îl reprezintă Hotărârea nr. 5 din 21 ianuarie 2011 a Biroului Executiv al M.M., prin care erau desemnate persoanele care, începând cu sezonul competițional 2010/2011 urmau să efectueze delegările arbitrilor, arbitrilor asistenți și observatorilor de arbitri la Liga 1, 2 și 3, respectiv fotbalul în sală, fotbalul feminin și juniori republicani;

- fapta inculpatului E. care la data de 26 septembrie 2011 în calitate de apărător ales al inculpatului A. cercetat în arest preventiv în Dosarul penal nr. x//P/2011 al Direcției Naționale Anticorupție sub aspectul infracțiunii de luare de mită (19.000 euro de la inculpatul B. prin intermediul inculpatului D.) i-a înmănat acestuia spre semnare un exemplar neconform realității al Hotărârii nr. 5 din 21 ianuarie 2011 a Biroului Executiv al M.M. în scopul constituirii unor probe neveridice și îngreunării urmăririi penale întrunește elementele constitutive ale infracțiunilor de instigare la fals în înscrisuri sub semnătură privată și favorizare a infractorului, în concurs ideal - 33 lit. b) C. pen.;

- fapta inculpatului A., care la data de 26 septembrie 2011 determinat fiind de inculpatul E., a semnat un exemplar neconform realității al Hotărârii nr. 5 din 21 ianuarie 2011 a Biroului Executiv al M.M., pe care ulterior l-a înmănat în mod implicit acestuia spre a fi folosit în instanța de judecată întrunește infracțiunea de fals în înscrisuri sub semnătură privată în legătură directă cu o infracțiune de corupție.

În fapt, probele administrate au dovedit următoarele:

În perioada 24 septembrie 2011 - 28 septembrie 2011, inculpatul E. și martorul F. au avut calitatea de apărători aleși ai inculpatului A. - cercetat în dosarul Direcției Naționale Anticorupție pentru luare de mită.

La data de 25 septembrie 2011, inculpatul A. a fost arestat preventiv de Tribunalul București pentru o perioadă de 29 zile și încarcerat la sediul S.I.R.A.P. din București.

La aceeași dată - 25 septembrie 2011, inculpatul E. în scopul pregătirii apărării inculpatului A., a solicitat și a primit prin e-mail de la martorul Z - secretarul general al M.M. - o copie a Hotărârii nr. 5 din 21 ianuarie 2011 a Biroului Executiv al M.M. - un exemplar nesemnat și neștampilat al hotărârii respective după cum susține și procurorul. În ziua următoare - 26 septembrie 2011, în jurul orei 14:00, inculpatul E. s-a deplasat la sediul M.M. și i-a cerut martorului I. - referent în cadrul M.M., ca pe copia Hotărârii nr. 5 din 21 ianuarie 2011 a Biroului Executiv al M.M. să aplice o ștampilă cu impresiunea „M.M. - N.N.” Martorul s-a conformat și a aplicat ștampila de două ori întrucât la prima aplicare impresiunea nu era vizibilă în totalitate.

Apoi, inculpatul E. (cu înscrisul asupra sa) și F. în calitate de apărători aleși ai inculpatului A. s-au deplasat la locul de detenție al acestuia pentru a discuta strategia de apărare ce urmau să o adopte cu ocazia soluționării recursului la încheierea de arestare preventivă.

Inculpatul A. a fost adus la grefă pentru întrevvedere cu cei doi avocați și la scurt timp după ce au început discuțiile cu privire la modalitatea de apărare, inculpatul E. a scos din geanta diplomat înscrisul susmenționat și l-a înmănat inculpatului A. să îl semneze. Acesta a semnat documentul, pe prima pagină lângă mențiunea ratificat de M.M. după care l-a lăsat pe masă, însă în același moment a intervenit martorul F.F., lucrător desemnat de conducerea arestului pentru supravegherea întâlnirii dintre cei doi avocați și A.

Martorul a luat documentul și l-a predat martorului H.H. - ofițer de poliție în cadrul S.I.R.A.P., care a dispus întreruperea grefei din cauza incidentului petrecut.

Se susține de procuror că exemplarul prezentat de inculpatul E. spre a fi semnat de A. pentru conformitate cu originalul nu reprezintă o copie fidelă a actului și că prin acțiunile sale, E. a urmărit să se asigure că Hotărârea nr. 5 din 21 ianuarie 2011 respectă dispozițiile art. 20 pct. c teza a II-a din Regulamentul de organizare și desfășurare a activității arbitrilor de fotbal, conform cărora „deciziile Biroului executiv vor fi aplicate în termenele stabilite și validate de M.M. la proxima ședință”.

Conform adresei M.M. din 3 octombrie 2011, Hotărârea nr. 5 din 21 ianuarie 2011 nu apare menționată în procesul verbal al ședinței M.M. din data de 5 februarie 2011, prima întrunire după emitere „element care ne duce către concluzia că aceasta, nevalidată fiind nu putea să producă efecte juridice în sensul delegării atribuțiilor inculpatului A. către martorul A.A.” se susține în acuzare.

În primul rând se constată că procurorul nu arată modalitatea în care s-a realizat de către inculpatul A. falsificarea înscrisului sub semnătură privată: prin contrafacerea scrierii, subscrierii sau alterarea înscrisului prin efectuarea unor adăugiri sau ștersături. De asemenea, nu a indicat în concret în ce constă falsul înscrisului sub semnătură privată, care sunt mențiunile necorespunzătoare realității din cuprinsul documentului și când a avut loc consumarea infracțiunii fiind cunoscut că infracțiunea de fals în înscrisuri sub semnătură privată se consumă, după caz în momentul în care autorul falsului folosește înscrisul falsificat sau îl încredințează altei persoane spre folosire în vederea producerii unei consecințe juridice, moment în care se produce și urmarea periculoasă.

Acuzarea lasă judecătorului sarcina să identifice elementele constitutive ale infracțiunilor de instigare la fals în înscrisuri sub semnătură privată, favorizarea infractorului și fals în înscrisuri sub semnătură privată, după cum instanța de fond în motivarea soluției de achitare copiază integral concluziile apărării, ceea ce în acest caz, constituie o încălcare a normelor procesual penale referitoare la motivarea hotărârilor de către judecător.

Însă, așa cum se arată, dispozițiile art. 421 C. proc. pen. referitoare la soluțiile ce se dispun în apel nu permit desființarea sentinței și rejudecarea de instanța de fond.

Analizând probele se rețin următoarele:

Prin Hotărârea nr. 5 din 21 ianuarie 2011 a Biroului Executiv al M.M. s-a dispus ca începând cu returul sezonului competițional 2010/2011, delegările arbitrilor, arbitrilor asistenți și observatorilor de arbitri la Liga 1, 2 și 3, respectiv Fotbalul în sală, Fotbalul Feminin și Juniori republicani să fie efectuate de următorii membrii M.M.: pentru Liga 1 A.A. - arbitri și arbitri asistenți; observatori de arbitri – D.D.D.; pentru fotbalul în sală : arbitri – A.A.; observatori de arbitri – D.D.D.

Hotărârea a fost semnată de președintele M.M. - A. și de vicepreședinții M.M., respectiv A.A., D.D., B.B.

Pe partea dreaptă a documentului figurează mențiunea „ratificat de M.M.” și sunt aplicate două ștampile cu impresiunea – M.M. - N.N. De altfel, Hotărârea nr. 5 din 21 ianuarie 2011 a Biroului Executiv al M.M. a fost ridicată de organele de urmărire și se află atașată la dosar - vol. IV d.u.p. filele 114-115.

În ceea ce privește exemplarul hotărârii semnat de A. la cererea inculpatului E., reprezintă o copie a acesteia, însă nesemnată de președintele și vicepreședinții M.M. și neștampilată ca documentul original. Pe partea dreaptă a înscrisului, la fel ca originalul figurează mențiunea „ratificat de M.M.” și în plus au fost aplicate două ștampile cu impresiunea M.M. de către martorul C.C. - referent în cadrul M.M. - la cererea inculpatului E. și semnat de A., la cererea aceluiași inculpat E.

Comparând exemplarul original al Hotărârii nr. 5 din 21 ianuarie 2011 cu exemplarul hotărârii prezentat de avocatul E. și semnat de A. la greșita locului de deținere, se constată că acesta din urmă reprezintă o copie a hotărârii originale, ambele înscrisuri având un conținut identic, ceea ce se poate constata cu ușurință din examinarea celor două.

Inculpatul E. a declarat că în calitate de avocat al inculpatului A. i-a solicitat martorului Ș.C. -secretarul general al M.M. să-i trimită prin e-mail Hotărârea nr. 5 din 21 ianuarie 2011 a Biroului Executiv al M.M. - înscris util pentru apărarea clientului său. După ce l-a primit l-a multiplicat iar cu un exemplar s-a deplasat la locul de detenție al inculpatului A. și i-a cerut acestuia să-l semneze în partea din dreapta sus pentru conformitate cu originalul.

Martorul D.D. - vicepreședinte al M.M., a relatat că Hotărârea nr. 5 din 21 ianuarie 2011 a fost adoptată și semnată de președintele și vicepreședinții M.M. în ianuarie 2011.

Mențiunea „ratificat de M.M.” aflată pe prima pagină a hotărârii nu afectă validitatea ori punerea în aplicare a acesteia, deoarece conform art. 20 pct. 2 lit. a) din Regulament, Biroul executiv decide asupra tuturor problemelor privind activitatea curentă a comisiei, care necesită o rezolvare imediată între ședințele M.M. Martorul a precizat că era inutilă semnătura inculpatului A. lângă sintagma „ratificat de M.M.” întrucât validarea, ratificarea se face de plenul M.M. la proxima ședință, iar semnătura inculpatului A. se afla deja pe pagina a doua a documentului.

Inculpatul A. a declarat că înscrisul prezentat de E. spre semnare era o copie a Hotărârii nr. 5 din 21 ianuarie 2011.

Martorul B.B. - vicepreședinte al M.M., a declarat că Hotărârea nr. 5 din 21 ianuarie 2011 a Biroului Executiv al M.M. a fost adoptată și pusă în aplicare iar P. a precizat că în conformitate cu Hotărârea nr. 5 din 21 ianuarie 2011 a fost delegat să desemneze arbitrii și arbitrii asistenți la Liga I, Fotbalul în sală, Fotbalul Feminin. De asemenea, a menționat că hotărârea a fost adoptată și semnată.

Martorul Z. a declarat că Hotărârea nr. 5 din 21 ianuarie 2011 a fost semnată de toți membrii M.M. și la cererea inculpatului E. i-a trimis acestuia prin e-mail o copie a hotărârii, fiindu-i necesară pentru pregătirea apărării inculpatului A.

Elementul material al laturii obiective presupune o acțiune de falsificare a unui înscris sub semnătură privată.

Falsificarea înscrisului sub semnătură privată trebuie să se realizeze prin vreunul din modurile arătate în art. 288 C. pen.: contrafacerea scrierii, contrafacerea subscrierii sau alterarea înscrisului în orice mod.

În cazul falsificării înscrisului prin contrafacere, esențială este contrafacerea subscrierii, adică a semnăturii și are un înțeles mai larg, în sensul că o semnătură urmează a fi considerată contrafăcută ori de câte ori aceasta nu a fost scrisă de cel căruia i se atribuie.

Falsificarea unui înscris sub semnătură privată prin alterare constă în denaturarea conținutului unui înscris adevărat, deci preexistent, prin efectuarea unor adăugiri sau ștersături.

În speță, nu există o acțiune de falsificare a unui înscris sub semnătură privată prin vreuna dintre modalitățile arătate întrucât inculpatul A. nu a realizat nicio contrafacere a scrierii, subscrierii și nici nu a denaturat conținutul unui înscris adevărat prin adăugiri sau ștersături. Așa cum s-a dovedit cele două înscrisuri sunt identice în conținut, inculpatul A., la cererea inculpatului E. a semnat copia Hotărârii nr. 5 din 21 ianuarie 2011 pentru conformitatea acesteia cu originalul aflat la sediul M.M. și pentru a fi invocat în apărare de E. în cadrul recursului la arestarea preventivă a inculpatului A.

Acuzarea este imprecisă, pentru că nu se înțelege ce anume act a fost falsificat, respectiv copia sau originalul Hotărârii nr. 5 din 21 ianuarie 2011. Se are în vedere că o dată procurorul susține că exemplarul prezentat de inculpatul E. spre a fi semnat de A. pentru conformitate cu originalul nu reprezintă o copie fidelă a actului, ceea ce ar însemna că înscrisul falsificat îl reprezintă copia hotărârii; pe de altă parte, susține că potrivit adresei M.M. nr. 2195 din 3 octombrie 2011 Hotărârea nr. 5 din 21 ianuarie 2011 nu apare menționată în procesul verbal al ședinței M.M. din 5 februarie 2011, ceea ce în opinia acuzării duce la concluzia că nu era validată și nu putea să producă efecte juridice în sensul delegării atribuțiilor inculpatului A. către A.A. Aceasta ar însemna că hotărârea era falsificată pentru că nu era validată de M.M.

Așa cum au precizat membrii Biroului Executiv al M.M. - A., A.A., D.D., B.B., Hotărârea nr. 5 din 21 ianuarie 2011 a fost adoptată, semnată, ștampilată și aplicată, delegările arbitrilor, arbitrilor asistenți și observatorilor de arbitri la Liga 1, 2 și 3, respectiv Fotbalul în sală, Fotbalul feminin și juniori realizându-se de membrii M.M. desemnați conform hotărârii adoptate.

Faptul că hotărârea nr. 5 din 21 ianuarie 2011 nu apare menționată în procesul verbal al ședinței M.M. din data de 5 februarie 2011, nu are nicio relevanță de vreme ce a fost pusă în executare, și-a produs efectele, toți membrii Biroului executiv au confirmat aplicarea dispozițiilor hotărârii iar adoptarea și semnarea ei nu a fost contestată nici de parchet.

În opinie majoritară, s-a decis în cauză schimbarea încadrării juridice a faptelor inculpaților A. și E. din fals în înscrisuri sub semnătură privată prevăzută de art. 290 alin. (1) C. pen. cu aplicarea art. 17 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 78/2000, respectiv de instigare la fals în înscrisuri sub semnătură privată prevăzută de art. 25 C. pen. raportat la art. 290 alin. (1) C. pen. cu aplicarea art. 17 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 78/2000 în tentativă la fals în înscrisuri sub semnătură privată (pentru inculpatul A.) prevăzută de art. 20 C. pen. raportat la art. 290 alin. (1) C. pen. cu aplicarea art. 17 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 78/2000 și tentativă la instigare la fals în înscrisuri sub semnătură privată prevăzută de art. 20 C. pen. raportat la art. 25 C. pen. și art. 290 alin. (1) C. pen. cu aplicarea art. 17 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 78/2000 (pentru inculpatul E.).

Tentativă la fals în înscrisuri sub semnătură privată există atunci când a început executarea acțiunii de folosire a înscrisului falsificat de către însuși autorul falsului sau atunci când a început executarea acțiunii de încredințare a înscrisului altei persoane spre folosire, dar această executare a fost întreruptă sau a rămas fără rezultat din cauza unor împrejurări independente de voința făptuitorului.

În speță, nu subzistă nici tentativa la fals în înscrisuri sub semnătură privată (în ipoteza în care s-ar admite că a fost falsificată copia Hotărârii nr. 5 din 21 ianuarie 2011 de inculpatul A. la instigarea inculpatului E.) pentru că nu începuse executarea acțiunii de folosire a înscrisului de către însuși autorul falsului - inculpatul A. și nici executarea acțiunii de încredințare a înscrisului altei persoane spre folosire întrucât imediat după semnarea înscrisului de inculpatul A., au intervenit lucrătorii de poliție care au ridicat documentul.

În acest sens au declarat inculpații A., E. dar și martorii F., F.F., H.H.

De altfel, chiar parchetul reține în actul de acuzare că „inculpatul A. a semnat documentul primit, după care l-a lăsat pe

masă spre a fi luat și folosit de inculpatul E. - imediat după acest moment, a intervenit martorul F.F. - lucrător desemnat de conducerea arestului . care a solicitat să îi fie prezentat documentul semnat de inculpatul A. cele două file ale hotărârii au fost preluate de F.F. și predate martorului H.H." Așadar, chiar din descrierea parchetului nu începuse acțiunea de folosire a înscrisului și nici de încredințare a documentului de către inculpatul A. inculpatului E. pentru ca acesta să-l folosească în instanță.

În aceste condiții nu poate subzista nici infracțiunea de instigare la tentativă la fals în înscrisuri sub semnătură privată reținută în sarcina inculpatului E.

Instigatorul, conform art. 25 C. pen., este persoana care, cu intenție, determină pe o altă persoană să săvârșească o faptă prevăzută de legea penală.

În speță, ar presupune că inculpatul E. ca instigator cu intenție l-a determinat pe inculpatul A. să înceapă acțiunea de folosire a înscrisului falsificat sau să înceapă acțiunea de încredințare a înscrisului către el însuși spre folosire.

Însă, atâta vreme cât nu există o tentativă la falsul în înscrisuri sub semnătură privată a inculpatului A. nu poate subzista nici instigarea la această infracțiune de către inculpatul E.

Cât privește infracțiunea de favorizarea infractorului reținută în sarcina inculpatului E. se au în vedere următoarele.

Consumarea infracțiunii de favorizarea infractorului are loc în momentul în care se acordă ajutor unui infractor, moment în care se produce și urmarea periculoasă a faptei, adică starea de pericol pentru înfăptuirea justiției.

În condițiile în care în opinie majoritară s-a reținut tentativa la fals în înscrisuri sub semnătură privată pentru inculpatul A. nu se poate stabili când a avut loc consumarea infracțiunii de favorizare a infractorului, mai precis momentul în care inculpatul E. a acordat ajutor inculpatului A. pentru a îngreuna sau zădărnici urmărirea penală.

Ajutorul dat inculpatului A. de E. ar fi constat în folosirea înscrisului de către E. în instanță cu ocazia soluționării recursului la arestarea preventivă a inculpatului A. (aceasta tot în varianta în care s-ar admite că a fost falsificată copia Hotărârii nr. 5 din 21 ianuarie 2011).

Însă, așa cum s-a arătat nu începuse acțiunea de folosire și nici cea de încredințare a înscrisului, așa încât s-ar putea reține doar eventual o tentativă la favorizarea infractorului pentru că nu a existat un ajutor dat de E. inculpatului A.

Însă, tentativa la favorizarea infractorului nu se pedepsește

Sub orice variantă s-ar analiza fapta inculpatului E. nu poate constitui favorizare a infractorului, acțiunea sa se circumscrie exercitării mandatului de avocat ales al unui inculpat, care pentru a-i face apărarea în recurs a apreciat că se impune depunerea la dosar a unui înscris în copie dar certificat pentru conformitate de parte - în speță inculpatul A.